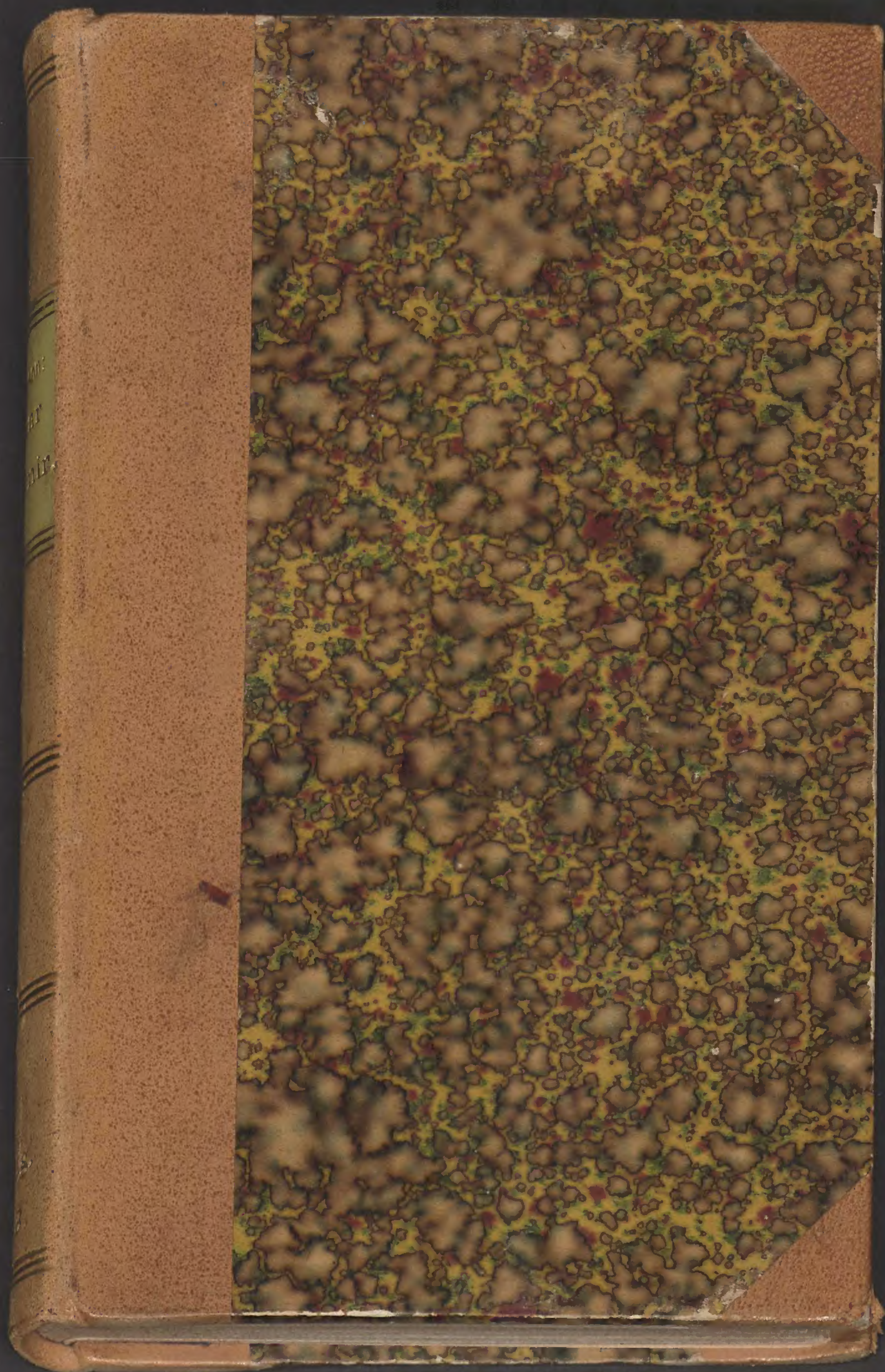

Bæna-
og
Sálma-Kver,

sem inniheldur:

Fimm viku-kvöld-bænir,

tvennar samdar

af sjera **Jóni** sál. **Hjaltalín**,

einar af *Doctor* **Jóhanni Lassenius**,

og tvennar eignaðar

sjera **Hallgrími** sál. **Pjeturssyni**;

Nýársbæn

eptir

sjera **Jón** sál. **Arngrímsson**,

og

bæn á fyrsta sunnudag í vetri,

eignaða

sjera **Jóni** sál. **Þorlákssyni**,

ásamt

nokkrum kvøldsálmum og viku-versa flokkum

eptir ýmsa høfunda.

---

kostnaðarmaður: Grímur bókbindari Laxdal.

Akureyri 1853.

prentað í prentsmiðjn norðnr- og austur-umdæmisins

af Helga Helgasyni.

Jesús sagði: „Þjer egið jafnan að biðja og ekki þreytast.“

Matth. 7, 7. 1. Thess. 5, 17.

Viku - kvøld - bænir,

samdar af

sjera **Jóni Hjaltalín,**

seinast presti að Breiðabólsstað á Skógarstrønd.

Sunnudags - kvøld - bæn.

Enn þá nálgast vor hvíldar tími, og dauðans bróðir dregst yfir vor augu, minnandi mig á, að dauðans endurminning ætti á hverjum degi vakandi að vera í sinni mínu. Æ! hvað of sjaldan hefi eg það hugleiðt; hvað dauf hefir í dag hjá mjer verið dauðans íhugun. Ó! mín sál! þú ódauðlegi hluti minnar tilveru, hversu hefi eg á þessum umliðna degi, eflt þína heill og velferð; og sú hugsan að eg skal eittsinn enda taka, hversu jók hún mjer krapta, til að standa á móti heimsins tælandi girndum, og hvatti mig að yðka dyggðirnar, aðhyllast Guðs náð, en forðast syndina. Æ, faðir! væg þú mjer þínu brotlega barni, og útsljettu mínar misgjørðir. Sjá þú hversu mitt

1*

særða hjarta snýr sjer til þín, sem síns einasta skjóls og athvarfs, og leitar náðar í nafni þíns sonar Jesú. Og svo sem þín blessuð föður-forsjón leiddi mig í dag, og forðaði öllu grandi, svo annist hún mig enn í nótt, og hlífi mjer við háska og meinum. Gæt þú mín, Guð minn! og geym mig sem barn þitt. Eg fel þinni varatekt hús vor og eignir, líf vort og sálir, í vöku og svefni, lífi og dauða. Amen.

V e r s.

Lagið: Gleð þig guðs sonar brúð.

Sjá, Guð! mín sál og líf, sig felur þinni hlíf; blessa mjer nætur blundinn, blessuð unz morgun-stundin, þjóð vekur, þá mig leiði, þín hönd, og veg minn greiði.

Mánudags-kvöld-bæn.

Æ! hvað fljót og framstreymandi er tímabilting þessarar veraldar. En þá er ljós dagsins liðið frá vorum sjónum, og nóttin útbreiðir sig yfir lopt og lönd. Einum þjer er það kunnugt, ó Guð! hvert oss auðnast skal, að sjá eittsinn enn þá dagsljós í austri upprenna; þú ert sá, sem ljósum himinsins hefur leið og gang takmarkað, og um þína makt, vísdóm og gæðsku, bera ótal hlutir vitni á himni og jörðu. Vjer þökkum þjer, vor Guð! fyrir afliðinn dag, og alla velgjörninga; þú afstýrðir öllum meinum, þú aðgættir og greiddir vorn hag til bezta. Lát oss þess minnast, að

þessi dagur flutti oss enn þá nær vorum dauða, og kenn oss að vanda svo vort líf, að vjer vitum oss vísa óhulta hlíf í hendi þinni, þegar vjer høfum ei lengur líf í þessum heimi. Veit oss nú í nótt væra og rósama hvíld, því nú felum vjer oss allir í þína føðurlegu geymslu og varatekt; líkni oss þín miskun, skýli oss þitt almætti, umgyrði oss þinn friður. En þá vjer á kvøldi vorrar æfi hnígum nákaldir í dauðans skaut, leið þá sálir vorar frá náttdægradimmu þessarar veraldar, inní eylíft ljós þinnar dýrðar. Amen.

V e r s.

Lagið: Hver sem að reisir hæga bygð.

Lífsins hertoginn líf og ønd, legg eg í geymslu þína; mjer þín almættis hlífi hønd, hún verndi mig og mína; svefndúrinn gef þú sætan mjer, svo skal eg vegsemd færa þjer, ljós dags nær lít eg skína.

Þriðjudags-kvøld-bæn.

Enn eitt sinn hraðar sólin sjer að hafsbrúninni, og hennar undirgangur endar þannig eitt skeiðrúm af vorum lífsvegi; hvert oss enn þá auðnast skal að útenda annað aptur á morgun, er þjer, Drottinn! einum kunnugt, enn oss er það ei unnt að vita óðar enn líður; hitt nægir, að vjer vitum að vort líf á eittsinn endingu að taka, og að bæði vor æfi og útfør er í þinni hendi; það er oss nóg að vjer vitum, að þú ert vor faðir, og

þjer er umhugað um vora hagi; það hefir þín gæðskufull forsjón og handleiðsla enn þá nóglega sannað á oss í dag. Ó, vor Guð! øll þín stjórnun og jafnvel umbreytingin sjálf er oss til huggunar, því vjer sjáum, að eins og hin ljósa stund dagsins leiðir oss fram að næturmyrkrunum, svo líður dimman brátt, og dvínar aptur við dagsins komu. Þannig er vort lífvegur til dauðans, en dauðinn aptur leið til lífsins; því skyldi þá sjerhver lifa, eins og hann dag hvern sálast ætti, enn andast um síðir eins og sá, er aldrei framar þarf að deyja. Ó! vor Guð, og ástríki faðir! í þína blessuðu umsjón felum vjer enn vort líf, hús og eignir, ástvini og heimkynni, og leggjum oss svo í Jesú nafni glaðir til svefns. Vertu vor skjøldur, svo enginn háski grandi vorri rósemi, engin plága vorum húsum, og engin fláráð ginning tæli oss frá þinni ástsemd. Amen.

V e r s.

Lagið: Hjartað, þankar, hugur, sinni.

Mín í skjóli maktar þinnar, minn Guð! aldrei rjúfast grið, hjer um bólið hvílu minnar, herra! tjalda þínum frið; værðarhag minn nær þú nú, nótt og dag mig annast þú; hjálpráð þitt sje hlífin nauða, og hæli mitt í lífi' og dauða. Amen.

Miðvikudags-kvøld-bæn.

Ó! minn góði Guð, og himneski faðir! enn hefir þín óþreytt náð, og mikla mildi, sparað mig þenna

dag, verndað mitt líf frá øllum voða, greiðt í hag allar mínar gjørðir og blessað mig margfaldlega; því vil eg með auðmjúku þakklæti minnast við þína ørlátu hønd, hún var það sem mig saddi og svalaði; hún gaf mjer klæði og húsaskjól, hún ljenti mjer krapta til að heyra og sjá, hugsa og tala, hún uppvakti mitt sinni, og hvatti með raust og bendingu þinna orða. Æ! hver fær yfirvegað og upptalið allar þínar ástgjafir? en hversu hefi eg nú, faðir! haldið það sem eg þjer svarið hafði? hefi eg í dag verið þitt hlýðið barn? notaði eg þau gæði, er þú gafst mjer, eins og eg vissi, þjer var þókknanlegast? Ónei, því miður! Fyrirgef mjer brot mín og bresti, góði faðir! svo eg ekki út af sofni í þinni óvingan, lát þinn anda færa svølun samvitsku minni, því allt mitt athvarf og øll mín von er þinn sonur Jesús, sem leið fyrir mínar syndir. Ó, Drottinn! enn á ný fel eg anda minn og líf, eign og heimkynni, þinni umsjón, fullviss þar um, að þín forsjón geymir mig frá øllu fári, og vekur mig á rjettum tíma, svo eg þá uppvaknaður færi þjer lof og þakkir. Lát mig framleiða mitt líf þjer til dýrðar, og á minni dauðastundu niðurhnegja mitt høfuð í Jesú trausti, og, eptir væran grafarblund, uppvakna til að eignast þitt ríki, og lofa þig um eilíf ár, með øllum þínum útvøldum. Amen.

Vers.

Lagið: Á Guð alleina.

Líf mitt framleiddi, lifandi Drottinn! þú, allri neyð eyddir, eins bið eg líka nú: náðþyrstan nærðu, næturblund væran gef; frið øndu færðu, í friðarins skaut mig vef; háskann frá mjer hrærðu, hvert eg vaki' eða sef. Amen.

Fimtudags-kvøld-bæn.

Lifandi Guð! mínir tímar standa í þinni hendi, og sú hønd hefir enn þá afmælt eitt stig af minni vegferð og leiðt mig sem tryggur leiðtogi. Æ! hvað má sá óhultur vera sem þjer treystir, Drottinn! þú forðar honum frá øllum voða, og sjer honum fyrir øllu, sem honum áliggur. þannig hefur þú gjørt við mig enn í dag, þygg því í náð það þakklæti, sem mín sál færir þjer á þessari stundu. Ó! hvað óverðugur er eg allrar þinnar náðar og ástar, eg, sem hefi saurgað sinni og hjarta af syndanna andstyggð; samt bið eg um náð og vægð í Jesú nafni; eg hata mína synd og áset að betra mitt líferni. Ó Guð! styrk mig veikann, álít þú minn vilja, viðrjettu mína dyggð, og blessa minn ásetning og viðleitni í lagfæringu míns lifnaðar. það eykur rósemd hjarta mínu, að vita þig nálægan, einkanlega nú, þegar nóttin yfirfellur, og myrkrið hylur alla jørðina. Æ! mig skaðar ekkert, fái eg, minn Guð! að hvílast í þínu skjóli; eg treysti á þitt almætti mjer til verndar, þú veitst

að vaka yfir mjer, og afstýra øllum meinum; veri þá í nótt þín máttuga hønd vor allra øruggt hæli, svo vjer njótum rósamrar værðar. Æ, Drottinn! vorir tímar standa í þinni hendi; afmæl þú sem bezt hentar bæði vorn vøku- og værðartíma. Og að síðustu, þegar vor dvøl skal með øllu á jørðunni enda taka, blessa þá vora burtfør, og meðtak vorar sálir í þínar miskunar hendur. Amen.

V e r s.

Lagið: Ó! Drottinn allsvaldandi.

Guð minn! þín nálægð góða, gyrði um oss svo verði rótt; virðst þú voðanum bjóða, að víkja frá oss enn í nótt; engin grønd friðar finni, fjor vort, ønd og heimkynni, føðurhønd, felum vjer allt þinni. Amen.

Føstudags-kvøld-bæn.

Lof sje lifanda Guði! enn þá er einum degi kvøldað, og það dimma myrkur, sem dregst yfir himininn, bendir oss aptur á værðina; þannig burthverfa vorir dagar sem skuggi, og vor æfi sem straumur; þín miskun, ó Guð! líknaði oss á liðnum degi; þú forðaðir oss við voða øllum, gafst farsæld og blessun yfir øll vor efni; ljettir undir alla dagsins byrði, viðhjelzt voru lífi og styrktir vora krapta, til að geta lokið dagsins erfiði; lofi þig því vorar sálir, og gleymi aldrei neinu af því góða, sem þú hefir oss veitt. Enn, æ! oss auma, vort hirðuleysi er mikið, og vor vangætsla marg-

føld, gakk þú samt ekki í dóm við oss, góði faðir! heldur væg þú oss veikum børnum, og vert oss líknsamur, fyrir meðalgöngu vors bróðurs Jesú Krists. Geymdu oss enn í nótt, með þinni maktar- og miskunar hendi, því að næturmyrkurin eru oss ekki trygg, nema þín ást og trúfesti láti sjer vera annt um oss, í þínu skauti skaðar oss enginn háski. Geym oss því, ó Guð! og gef oss væra hvíld, svo skulum vjer að morgni, glaðir uppvaktir, hrósa þinni gæðsku, og heiðra þitt nafn, þú ert sá Guð, sem gjørir dásemdarverkin, þig lofi englar og menn um tíð og eilífð. Amen.

V e r s.

Lagið: Hver sem að reisir hæga byggð.

Líf mitt og sál' enn leiddir þú, lifandi Guð! frá meinum; eg bið mig náð þín aptur nú, umgyrði friði hreinum. Verndaðu mig og mína vel, mitt allt eg þinni geymslu fel, traust hef eg á þjer einum. Amen.

Laugardags-kvøld-bæn.

Eptir þinni miklu miskun, og mildiríku ráðstøfun, alvísi Guð! kemur enn þá nóttin og kallar oss til hvíldar; svo kveðjum vjer, ekki einasta þenna dag, heldur og alla umliðna viku. Enn þá hefi eg, ó Guð! fundið óteljandi merki þinnar ástar; enn þá afvendaði hún øllum meinum; enn þá fann eg við hvert andartak heilsu, blessun, líf, krapta og frið; því skyldi þá ei sála mín og hjarta

með undrandi lotning lýsa þinni náð, ást og tryggðum, og lofsyngja þínu nafni með innilegri auðmýkt. Enn jafnframt því ætti eg að gæta þess, hvert eg hefi verið eins og mjer bar að vera; vitni nú mín samvitska og hjarta, hvert eg hefi látið þá óþreyttu mildi míns góða føðurs, ávinna mig til að forðast syndir og glæpi. Ó Guð! eg blygðast, því eg veit að þitt alskygna auga sjer og þekkir grannt allt mitt dagfar og líferni; enn það huggar mig aptur á mót, að eg veit þú ert fús að miskuna og fyrirgefa, því flýr mín ønd í þetta skjólið, og huggar sig við kvøldrøkkurs kvalir míns Jesú, hann bætti fyrir brotin mín, og fyrir hann vænti eg vægðar. Æ, faðir! gef mjer krapt þíns anda, að eg hjer eptir geti áformað og framleitt eitt sanndyggðugt, guðrækið og ráðvandt líferni, og vandað mig því fremur, sem eg finn þú hefur mjer fleiri syndir fyrirgefið; með þvílíku hugarfari vil eg nú enda þenna dag og þessa viku; afhendi mig svo þjer, og vil vera þinn lífs og liðinn. Blessa þú mína hvíld, og geym mig, því í þína mildu hønd fel eg mitt líf og sál í svefni og vøku. Amen.

V e r s:

Lagið: Meðan Jesús það mæla var.

Dags og vikunnar ending er, ímynd þess að burtlíðum vjer, lof sje þjer, Guð! sem gafst oss líf, gæði margføld og varst vor hlíf, geym oss í

nótt við grandi' og neyð, gef oss svo farsælt æfiskeið. og vært andlát í vorum deyð! Amen.

aðrar

Viku-kvöld-bænir,

samdar af

sjera **Jóni Hjaltalín**.

Sunnudags-kvøld-bæn.

Ó! þú mikli ljósanna faðir og lífsins herra! Drottinn Guð allsherjar! fram fyrir þitt náðar auglit kem eg syndug manneskja með auðmjúkri lofgjørð og þakklæti, fyrir það þú hefir á þessum degi viðhaldið mjer með þinni miskunarhendi, og unnt mjer óverðugum tækifæris að búa mig undir minn dauða og frelsisstund. Þú hefur leyft mjer að heyra þá inndælu raust þinna lífsins orða í dag. Hverju skal eg endurgjalda þjer fyrir allt það góða, sem þú veitir mjer, eg vil prísa þitt nafn meðan eg lifi. Ó Drottinn! eg má bljúgur játa, að eg er þinn óhlýðinn sonur, sem af mjer hefi brotið þína gæðsku með mínum syndum, sem svo hafa inntekið mína náttúru, að eg hefi þeim rjetti glatað að heita þitt barn; Drottinn Jesú! fyrirgef mjer mínar syndir og óhlýðni, hinn sárheiti blóð-

sveiti, er þú sveittist í grasgarðinum, burttaki mínar ranglætingar, og veri borgun fyrir mín afbrot; lát mig svo, helgaðann af þinni forlíkandi náð, ganga til minnar hvílu; vernda mig frá øllu illu; þín verndarhønd sje skjaldborg míns líkama og sálar; umgyrð mig þínu almætti; haf þú þín augu vakandi yfir mjer þá eg sef, svo nær minn líkami hvílist í sinni sæng, hvílist sála mín á þínu skauti; uppvek mig svo með gleði og heilbrygði til að lofa þig á morgun. Enn þegar hinn síðasti blundur dregst yfir augu mín í andlátinu, standi þá þinn dýrðarhimin opinn fyrir sjónum sálar minnar. Amen.

Mánudags-kvøld-bæn.

O! þú eylífi faðir, og almáttugi Guð! þú mikli hjálpari og verndari mannanna! að þínum fótum fell eg fáráður syndari, og segi þjer af kløkku hjarta lof og ódauðlegar þakkir, að þú hefir enn þá einn dag sparað mig sekan syndara, og ei með þíns rjettlætis sigð upphøggvið mig, hina visnu eik. Ó Drottinn! hversu angráður má eg meðkenna, að eg hefi í dag sem hingaðtil aukið minn syndareikning með einni stórri skuld, þar hver minn þanki og hegðan er blandað með synd og ranglæti. Ó Jesú! líttu í náð til mín, og fyrir þann kvaladróma, og þau bønd, er þig bundu í þinni pínu, leys þú af sálu minni øll bønd vondra girnda; fyrir þann kvalaferil, er þú hlauzt að ganga, frelsa

mig af glæpanna vegi. þín bønd bindi mig og mína limu frá ranglætinu, og greiði mína fætur fram á friðarins veg, þín náð sje yfir mjer á þessari nóttu og verndi mig frá øllu vondu, lát þína blessun vera yfir mjer; þitt andlits ljós lýsa mjer; þínar miskunar-hendur hjúkra mjer, svo eg óhultur hvílast megi, og vænta þess með gleði upp vakna meiga á morgun, til að prísa þína gæðsku. Enn nær eg síðast skal leggjast í mína hvílu og bjóða vinum og verøld góðar nætur í síðsta sinn, tilbú þá, minn góði Jesú! hvílu sálu minni í þínu dýrðarríki, og lát mig fyrir þínar kvalir, er þú leiðst, leysast af dauðans dróma, svo eg megi í óútmálanlegum føgnuði og dýrð upp aptur vakna. Amen,

þriðjudags-kvøld-bæn.

Miskunsami Guð, og mildiríki faðir! eg segi þjer af hjarta þakkir og lof fyrir það þú hefir unnt mjer heilsu og lífs allt á þenna dag, og hefur hlíft mjer við freistinganna ofurefli, og leiðt minn fót úr þeirra snørum; já, þú hefur geymt sálu og líkama minn frá allskyns meinum. þína miskun, minn Guð! skal eg lofa alla tíma. Æ! hjartans faðir! svo sem þú hefur gjørt mjer allt til góða, svo hefi eg þar á móti gjørt það sem þjer var til styggðar; hver stund, já, hvert augnablik minna lífdaga er saurgað með sífeldum glæpum. Ó! mig auma manneskju! hver mun frelsa mig frá líkama

þessa dauða! hver mun græða sár synda minna, sem samvitskan er særð með? hver mun þvo og hreinsa mín sálar kaun? hver mun skýla nakleika minnar sálar fyrir augliti hins rjettláta Guðs? Enginn utan þú, ó Jesú! til þín flý eg, láttu þinnar friðþægingar krapt græða sár mín, og skýla sálar minnar sjúkdómi og nakleika. Í þínu trausti geng eg til minnar hvílu, lát þína heiløgu engla setja skjaldborg í kringum sæng mína á þessari nóttu, svo eg hættulaust hvílast megi; mína sálu fel eg þinni verndan og føðurlegu umsjón; gef mjer svo heilum og glaðværum á morgun að vakna af mínum svefni, og lofa þig, minn Drottinn! Lát mig í þjer lifa meðan eg lifi, og í þjer deyja þá eg hjeðan fara skal; gef mjer á hinum síðasta degi að upprísa í krapti þinnar forþjenustu. Amen.

Miðvikudags-kvøld-bæn.

Lof og heiður og þakkargjørð sje þjer, ljóssins og lífsins herra, Drottinn Guð allsherjar! undir þinni tilsjón og varatekt hefi eg lifað og útendað þenna dag, án alls skaða og háska, svo sála, líf og allt hvað mitt er, er lukkulega leiðt fram á þetta nálæga augnablik. Lofaður og vegsamaður vertu, ørláti gjafarinn allra góðra hluta! þín náð vægi mjer sekum, sem dag frá degi fjølga syndum og ranglætingum mínum, eðli mitt er fordjarfað, og mín náttúra spillt; mitt hjarta er sjúkt,

og allar mínar tilhneigingar afvegaleiddar, hversvegna eg má skjálfandi standa fyrir augliti hins rjettláta Drottins. Hvað skal eg tilgjøra, engin eru mín úrræði ønnur, enn að flýja til þín, ó Jesú! hvers klæðafaldur uppfyllir þá himnesku Jerúsalem, megi eg að eins snerta hann, mun eg heill verða; bið þinn føður fyrir mjer að hann ekki láti sína rjettlátu reiði yfir mig koma. Uppræt mig ekki, heldur lát mig í nótt umvafinn vera þínum miskunar faðmi, veri þitt guðdómlega rjettlæti einn múrveggur í kringum mig, svo mín sál og líkami óhultur hvílast kunni á þessari komandi nóttu, að eg morgundagsins ljós megi glaðvær sjá. Enn nær þín alvizka ákvarðað hefir að láta dauðans beiska blund koma yfir mig í mínu andláti, vertu þá, ó Jesú! nálægur, flyt mína sál í þitt himneska dýrðarríki, hvar hún uppvøknuð að morgni þess eilífa sabbats-dags, megi þig án enda lofa og prísa. Amen.

Fimtudags-kvøld-bæn.

Almáttugi Guð, þú æðsti stjórnari allra hluta! eg óverðug skepna birtist skjálfandi fyrir skør þinna fóta, framberandi mitt auðmjúkt skyldugt þakklætis kvøld-offur fyrir alla føðurlega umsjón á mjer á umliðnum degi; þinn voldugi armleggur hefur tryggilega verndað mig, frá minni fyrstu fæðingar og tilverustund, svo ekkert skaðræði hefur mjer grandað, hverki á sál eður líkama, jafnvel

þó eg með mínum yfirtroðslum hafi þína rjettferðugu reiði verðskuldað. Ó! minn Guð! mitt eðli er fordjarfað, eg em í syndinni getinn, og í syndum hefi eg allan minn aldur alið allt til þessarar stundar. Ó Guð! væg þú mjer veikum, lát þíns sonar Jesú Krists forþjenan afplána og burttaka mínar misgjørðir. Lát þinn heilaga anda leiða mig á veg þinna blessuðu lífsins orða, svo eg játi og gráti synd mína, í sannri yðrun. Þín miskunarhønd skýli mjer; lát þína heiløgu engla vaka yfir minni sæng þessa nótt, svo óvinarins árásir megni mjer ekki mein að vinna; lát sálu mína, hvert eg sef eður vaki, ætíð vaka hjá þjer, og loksins þá mín augu í dauðanum apturlykjast, opna þá augum míns innra manns þína himnesku Jerúsalem, hvar eg þig lofa og prísa fái um allar aldir alda. Amen.

Føstudags-kvøld-bæn.

Ó! þú líknsami guð, og lífkrøptuga uppspretta alls þess góða! fram fyrir þinn náðarstól kem eg niðursleginn og þjáður syndari, undir byrðarþunga minnar breisku náttúru, mænandi mínum trúar augum til þinnar miskunar, móti hverri eg hefi svo þrálega brotið með mínum illverkum til orða, verka og vondra hugrenninga, í þessum syndum hefi eg ráfað eins og villtur sauður í gegnum vølundarhús þessa villugjarna heims. Ending þessa dags áminnir mig um, að um síðir muni

líða að því takmarki, á hverju eg uppskera muni verðug laun fyrir það eg hjer niðursáði, og, ó! hversu má eg kvíða að yfir mig muni, sem snara, falla endurgjald það, sem øllum athugalausum og óviðbúnum syndurum er fyrirbúið. Ó Jesú! þú sem lífið í ljós leiddir, nær þú dauðann deyddir, lát mig ekki í mínum syndum útaf deyja; gef mjer á þessari kvøld-stundu að afþvo með heitum yðrunartárum mitt ranglæti; minnstu mín, Drottinn! þó eg sje þess óverðugur; minnstu þeirrar hørmungastundar, á hverri þú varst yfirgefinn, og yfirgef mig aldrei; varpa mínum yfirtroðslum frá þínu heilaga augliti, svo eg glaður af þinni fyrirgefandi náð, ganga megi til minnar hvíldar, gef mjer væran svefn og rósama hvíld í þínum ástríka føðurfaðmi; lát þína vinstri hønd undir mitt høfuð, enn hin hægri umfaðmi mig. Minn andi vaki hjá þjer; þitt ljós lýsi yfir mjer, svo eg fái með gleði að sjá ljós þess blessaða morguns. Lát hvern lífsdag minn vera undirbúnings dag til minnar burtfarar, svo nær eg skal flytjast burt frá þessum sorga- og eymdadal, að mjer þá opnist greiður vegur gegnum dyr dauðans til þeirra lifandi vatns-strauma, sem fram fljóta af stóli lambsins. Bænheyr það, ó Jesú! fyrir þína forþjenan. Amen.

Laugardags-kvøld-bæn.

Heilagi Guð! þú yndislega ljós allra sorgmæddra

sálna, er sitja hjer í skugga heimsins synda-myrkva, bíðandi eptir lausn frá þessu fangahúsi, eg aum og óverðug skepna, sem dag frá degi þokast nær mínu fagnaðarfulla takmarki, upphef mitt hjarta í hæðirnar til þín, með auðmjúku þakklæti og lofgjørð fyrir þína grunnlausu gæðsku, sem hefur enn í dag og alla þessa viku, geymt mína ønd og líf frá øllum háska, svo eg hefi með rósømu geði notið þinna føður-velgjørða. Æ! minni er eg, Drottinn! allri þinni ást og trúfesti, sem þú hefur auðsýnt mjer, þar eg má bljúgur játa, að eg hefi ekkert fremur verðskuldað enn þína reiði, og ekki forþjenað þína náð. Ó minn Guð! þess fleiri daga og ár sem þú lofar mjer að lifa, þess fleiri syndum safna eg. Ending þessarar viku minnir mig þar á, að ending allra hluta sje nær. Endir þessa dags kennir mjer, að kvøld minnar æfi og kvøld þessa heims muni eittsinn, fyrr eður síðar, yfir koma, á hverju eg hlýt að standa reikning allra minna daga- og vikuverka. Ó! herra Guð! hvar mun eg þá standast? hver verða þá mín úrræði? engin, já alls engin, utan þau, að flýja, minn Jesú! að þínum miskunarfótum. Ó! þú náðarríka uppspretta allrar gæðsku! yfirdøggva mitt harða hjarta með náðardøgg þíns heilaga anda, svo þaðan útfljóti tár hræsnislausrar yðrunar. Drottinn! lát allar mínar ranglætingar vera huldar fyrir þínu augliti. Lát mig í nótt vera umvafinn þinni forsjón; bú þjer hvílu í mínu

brjósti, og haf þína vistarveru hjá mjer; lát mig hafa huggun og von í þjer einum; lát þitt nafn vera eitt minnisteikn í mínum høndum; lát þitt blóðuga kvalastríð vera afmálað fyrir augum sálar minnar; breið þína hønd yfir mína hvílu; undir þína varatekt fel eg mína sál, líkama og allt hvað mjer tilheyrir; vak þú yfir mjer, þú Ísraels vaktari! sem ekki sefur, og lát mig hraustan uppstanda á morgun, til að lofa og vegsama þitt heilaga nafn. Enn að síðustu, þá eg skal fyrir tímanlegan dauða hjeðan fara, og sála mín hlýtur að skilja við líkamann, greiði þá þín blessuð náðarhønd, Drottinn! sál minni leið til þess eylífa dýrðar musteris, að hún þig um þann endalausa sabbatsdag eylíflega dýrka megi með øllum englum og útvøldum. Amen, í Jesú nafni, amen!

þriðju

Viku - kvøld - bænir,

samdar af

Dr. **Jóhanni Lassenius.**

Sunnudags-kvøld-bæn.

Drottinn Guð! faðir á himnum, og herra míns lífs! þín verk eru einsømul gæðska og trúfesti; þú hefur mjer á þessum degi lifandi viðhaldið, allt gott auðsýnt, og eptir þinni stóru miskunsemi varðveitt mig fyrir øllu illu; lífið og allt gott hefur þú mjer veitt, og þín umsjón hefur varðveitt minn andardrátt; þar fyrir prísar þig mín sál, og minn munnur er fullur af þinni lofgjørð; hjálpa mjer framvegis fyrir þíns nafns sakir, þú blessaða Ísraels traust! afmá mínar misgjørðir sem eitt ský, og mínar syndir sem eina þoku; hreinsa mína samvizku af dauðum verkum, fyrir það úthellta saklausa blóð Jesú Krists, taktu ekki þína hønd í burt frá mjer, og yfirgefðu mig ekki. Sjá þú, elskulegi faðir! nú er nóttin komin, og dimm-

an nálægist. Æ! þú mitt fegursta ljós! yfirgef mig ekki; mín skæra sól, gakk þú ei undir í mínu hjarta; settu vakt þinna heiløgu engla í kringum mig og alla mína, að þeir mig og mína frá øllum skaða og háskasemdum á lífi, æru og gótsi náðarsamlega varðveiti. Blessa þú minn svefn, og lát mig í þjer hvíld og rósemi hafa. Ó! þú alleina góði Guð og faðir! þjer befala eg mig, mín von er á þjer einum, í þjer vil eg nú útaf sofna, undir skugga þinna almættis vængja verð eg vel varðveittur, taktu að þjer framvegis mína sál, og lát mig aptur, eptir þínum náðar vilja, á morgun þjer til dýrðar og lofs uppvakna, fyrir árnaðarorðs sakir þíns elskulega sonar Jesú. Amen.

Mánudags - kvøld - bæn.

Nú er þessi dagur umliðinn, allra góðgjarnasti og elskuríkasti Guð og faðir! Á honum hefi eg fyrir þína staðfastlega vakandi náðar forsjón, føðurlega varðveittur verið frá øllum lífs og sálar skaða og háskasemdum; þinni miskunsemi þakka eg þar fyrir af øllu hjarta, og grátbæni þig auðmjúklega í nafni þíns elskulega sonar, míns endurlausnara Jesú! fyrirgef mjer, ó faðir! allt það, með hverju eg hefi á þessum degi, í hugrenningum, orðum og verkum þig styggt og móðgað. Æ! miskunsami Guð! þú sem að ert fullur náðar og gæðsku, minnstu þess stóra lausnargjalds míns elskulega endurlausnara Jesú! Vertu mjer

fyrir þess sakir náðugur, og tilreikna ekki mínar þungu syndir sálu minni; miskuna þig yfir mig, ó! þú allra elskuríkasti Guð! eg ligg hjer fyrir þínu heilaga augliti með sundurkrømdu hjarta. Æ! Drottinn Guð! vertu mjer aumum syndara náðugur, snú þú augum þinnar føðurlegrar miskunar til mín, og lát þína heiløgu blessun, hlífð og varðveitslu á þessari yfirstandandi nóttu yfir mig koma. Varðveittu minn líkama og sál, alla mína og allt hvað mitt er, fyrir allri neyð og háskasemdum; lát enga hræðslu eður hørmung yfir oss koma; vak þú yfir oss, vort hjálpræði, heill og hellubjarg, uppá þig alleina reiði eg mig. Ó Guð! undir skugga þinna náðarvængja hefi eg mitt traust. Æ! náðugi Guð! hugga þú á þessari nóttu allar harmþrungnar og yfirgefnar manneskjur, lát þína gæðsku styrkja og hughreysta alla þá, sem sturlaðir og freistaðir eru, og vertu náðugur allri þinni kristni, þeim litla hóp þinna útvaldra. Drottinn Guð, almáttugi faðir! í þínu trausti legg eg mig nú til svefns, lát þína heiløgu engla vera mína vaktara í kringum mig, og í rjettan tíma þjer til lofs og æru vekja mig upp aptur; þjer sje dýrð að eylífu! Amen.

Þriðjudags-kvøld-bæn.

Hvernig kann eg þitt nafn nógsamlega að upphefja, og þína elsku verðuglega að prísa? Ó! þú allra elskulegasti Drottinn Jesú! þínum náðar-

vængjum hefi og það að þakka, að eg með øllu því eg er, og mjer tilheyrir, hefi á þessum degi náðarsamlega varðveittur, og frá øllum háska og ólukku verndaður verið. Ó! Drottinn Jesú! minnstu mín og framvegis til hins bezta, og láttu mjer ei á þessari nótt þína náðarsól undirganga. Vertu, ó! miskunarríki frelsari! allt til míns lífs enda, mitt ljós og mitt athvarf; minnstu ekki á mínar yfirtroðslur, með hverjum eg hefi syndgað á móti þjer, fyrirgef mjer allar mínar vitanlegar og óvitanlegar syndir, og veit mjer þína náð og hjástoð framvegis, svo að eg vegna hreinnar elsku til þín, forðist og flýi alla girnd og lysting til syndarinnar, að eg gefi þjer alleina rúm í mínu hjarta, og þig þar einan herbergi, og í þinni viðurkenningu og ótta staðfastlega framhaldi. Ó! þú elskulegasti herra Jesú! snú þú frá mjer allri hørmung lífs og sálar, vertu á þessari nóttu mín vernd og fasta slot, að mig ekkert illt hendi. Drottinn! eg er þinn, og þú ert mitt høfuð, yfirgef þú mig ekki, sem er einn limur á þínum líkama, á þjer einum er øll mín von, lát mig ekki til skammar verða. Blessa þú minn svefn, og gef mjer aptur uppvøknuðum að prísa þig með glaðværum anda. Bænheyr mig, Jesú! mitt ljós og líf, fyrir sjálfs þíns sakir. Amen.

Miðvikudags-kvøld-bæn.

Allra elskuríkasti Guð, og náðugi faðir! þú sem

hefur skapað daginn til erfiðis, enn nóttina til hvíldar, eg vil nú gefa mig til hvíldar á þessari nætur-stundu, en mitt hjarta og samvitska vitna fyrir mjer, að eg hafi þitt trúa føður-hjarta með mínum syndum margfaldlega til reiði reitt, og þess vegna þína reiði, framar enn náð verðskuldað, samt kem eg nú aptur til þín, og bið um náð og fyrirgefningu. Æ! himneski faðir! burtkasta ekki þínu barni í þinni reiði, minnstu á þín eigin orð, að þú viljir ekki syndugs manns dauða, heldur að hann snúi sjer og lifi. Það er mjer allt af hjarta leiðt, er eg hefi misgjørt. Snú þú mjer, Drottinn! svo verður mjer snúið. Ó! himneski faðir! taktu mig á þessari nóttu, þína aumu barnkind, undir varðveitslu þinna miskunarvængja; vernda minn líkama og sál á alla vegu; vertu á þessari dimmu nótt fagurt ljós minnar sálar, og ef nokkur ólukka, fár eður neyð kynni yfirhangandi að vera, svo haltu mjer, Drottinn! undir vernd þinnar handar, að mjer ekkert illt að høndum komi, varðveittu mig fyrir illum og órólegum draumum, fyrir ónauðsynlegum og þungum umsorgunum. Miskuna þig yfir allar þínar manneskjur; vertu lækning þeirra sjúku, og hlífð þeirra. Amen.

Í þínu nafni vil eg nú með gleði út af sofna. Drottinn minn Guð! vertu hjá mjer, vertu mín vernd, og vak þú sjálfur yfir mjer, eg fel mig þjer, og bið af hjarta, láttu mig á morgun glaðan uppvakna, og gjør svo framvegis við mig,

eptir sem þú villt; verði þinn vilji; vertu mjer náðugur, og lát þína miskun koma yfir mig, því eg vona á þig. Amen.

Fimtudags-kvøld-bæn.

Drottinn Guð faðir á himnum! fullur náðar og góðgirni, þú sem auðsýnir miskunsemi í þúsund liðu, hvernig kann eg þitt nafn nógsamlega að prísa, og þess lof að útbreiða, þú sem hefur látið mig þenna dag fyrir utan allan háska og skaðsemi útenda. Æ! góði himneski faðir! taktu nú af mjer til borgunar hjer fyrir, það fullkomna offur þíns elskulega sonar Jesú, og vertu mjer náðugur og miskunsamur fyrir hans skuld; þú ert mitt ljós og eitt öruggt hjálparhorn; taktu mig nú upp á þinn náðar armlegg, minn Guð! þú sem hefur lofað að gleyma mjer aldrei; mitt hjarta er angurvært vegna minna synda. Miskunsami Guð! fyrirgef mjer, og gef mjer einn glaðværan anda, að eg í sannarlegu trúnaðartrausti megi kalla til þín: Abba, elskulegi faðir! Lát mína sál staðfastlega í þjer hvíld hafa, og þegar mín augu og líkamans limir hvílast, svo haltu, ó! mildiríki Guð! þínum augum ávallt vakandi yfir mjer, að engin ólukka kunni að snerta mig; eg gef mig undir þína fødurlegu forsjón á þessari nóttu, minn líkama, mína sál og alla mína. Drottinn! hafðu umsjón yfir mjer, svo að eg fyrir øllu illu, og allri hørmungu vel varðveittur verði og fyrir þína náð-

ar forsjón aptur uppvakni til að lofa þig og vegsama; hugga þú einnig á þessari nóttu allar harmþrungnar manneskjur, og lát þá alla sem þitt blessaða nafn, í nafni þíns elskulega sonar ákalla, þinnar guðdómlegu hjálpar hluttakandi verða; veit mjer þína føðurlega náð og hjástoð, ó! þú góðgjarnasti faðir! að eg fái svo lifað, að eg að enduðum mínum døgum, og þeirra armæðu, komist til eylífrar hvíldar og rósemdar á himnum. Bænheyr mig, og miskuna mjer, minn Guð! fyrir það krøptuga árnaðarorð og forþjenustu þíns sonar, míns frelsara Jesú Krists. Amen.

Føstudags-kvøld-bæn.

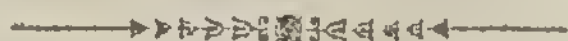
Lofaður veri Guð! dagurinn er enn nú liðinn, og nóttin yfirkomin, eg kem og einn dag eptir annan nær minni grøf og mínum dauða. Æ! allra elskuríkasti Guð og faðir! þín náð og ómælanleg miskunsemi hefur enn á þessum degi sýnt mjer meðaumkun, og mig án alls háska og skaðsemi verndað. Trúfasti Immanúel! hvað føðurlega umsorgun ber þú fyrir þínum børnum! hvað mildilega og krøptuglega verndar þú þau fyrir øllum óførum! Æ! að eg kynni að þjóna þjer svo fullkomlega, sem þú fullkomlega meðdeilir oss þinni ást og kærleika, enn æ! því verr! eg má með angurfullu hjarta meðkenna, að eg hefi þig, þú heilaga vera! með mínum syndum, þenna dag svo mjøg styggt og móðgað. Drottinn Jesú! fyrir-

gefðu mjer samt vegna þinnar dýrmætu forþjenustu. Lát og þessa nótt mig þína aumu barnkind, þinni náð og umsorgun falda vera, lát þinn guðdómlega frið yfir mig koma bæði á lífi og sálu, að eg megi ljós morgundagsins með glaðværu hjarta fá að líta. Vertu náðugur øllum þeim, er þig í rjettri trú ákalla, og miskuna þig yfir allan kristindóminn. Lát þitt heilaga blóð ekki verða til ónýtis á nokkrum manni. Ó! Drottinn Jesú! láttu á þessari nóttu ljós þinnar guðdómlegu náðar fagurlega yfir mjer skína, að mín sál í því ljómanda ljósi vaki alla tíma til þín, og að eg fyrir trúna hafi allan minn føgnuð í þjer, þangað til að eg á þeim efsta degi, fæ að sjá þig augliti til auglitis. Þessa beiði eg þig, minn dýrmæti endurlausnari! sakir þíns kærleika og óbrygðanlegu fyrirheita. Amen.

Laugardags-kvøld-bæn.

Þín náð og miskunsemi, þú náðugi Guð, og mildiríkasti faðir! er svo sem þú ert sjálfur, það viðurkennir mín sál með hjartanlegu þakklæti á þessari kvøldstundu. Fyrir þína føðurlegu miskunarhønd hefi eg á þessum degi og alla umliðna viku frá øllum slisum, fári og ólukku verndaður verið; miskuna þig yfir mig framvegis, himneski faðir! eptir þinni óendanlegu gæðsku, og afmá allar mínar misgjørðir. Tak ekki frá mjer og afsegðu mjer ekki þína náð og hjástoð þína, minn Drott-

inn! Yfirgef þú mig ekki í minni neyð, fyrir sakir þíns hjartans sonar hjarta blóðs og heilögu forþjenustu. Æ, minn Drottinn Jesú! kom þú mjer til hjálpar með þinni kroptugu fyrirbón og árnaðarorði, og lát mitt angurfulla hjarta þessi þín huggunarríku orð fá að heyra: friður sje með þjer. Drottinn Guð, heilagi andi! vertu minn meistari, og hjálpa mjer í øllum mínum breiskleika. Ó! þú blessaða þrenning! lát mig undir verndan þíns guðdómlega almættis, sem þitt barn. vel varðveittan vera, og geym mig þar á þessari nóttu, óhultan fyrir øllum háskasemdum lífs og sálar; mína sál og líkama, og allt hvað þín náð hefir mjer gefið, fel eg þinni guðdómlegu forsjón, og føðurlegum kærleika. Vak þú, ó Drottinn! yfir mjer svo engin ólukka snerti mig, nje kunni nokkurt angur eður óróa að gjøra. Svo legg eg mig óhultur til svefns, minn Guð! því þú ert með mjer. Ó! þú heilaga þrenning! þjer fel eg mig nú, og alla tíma, vertu með mjer í lífi og dauða; lát mig eptir afliðin næturmyrkurin fá að sjá aptur dagsljósið glaðan og heilbrigðan, til þíns nafns æru og vegsemdar. Amen, í Jesú nafni! Amen.

fjórðu

Viku - kvøld - bænir,

samdar af

sjera **Hallgrími** sál. **Pjeturssyni.**

presti að Saurbæ á Hvalfjarðarstrønd frá 1651 til 1669.

Sunnudags - kvøld - bæn.

Almáttugi Guð! og góði himneski faðir! þú sem skapaðir bæði himin og jørð á fyrsta degi, og hefur gjørt eitt ljós fyrir þitt orð, eg bið þig, skapa þú í mjer eitt hreint hjarta og láttu sól rjettlætisins Jesúm Kristum upprenna í mjer, fyrir hvern eg verði upplýstur til eilífs lífs, og heitur í elsku og kærleika til þín ásamt míns samkristins náunga. Veittu mjer, minn góði Guð! að eg forðist verkin myrkranna og hegði mjer svo sem ljóssins barn, drýgi ekki syndanna myrkurs skaðleg næturverk, heldur að eg lifi siðsamlega, svo sem á degi, og ekki alleinasta hegði mínu líferni óstraffanlega fyrir allra manna augum, heldur og einnig øðrum til góðs og loflegs eptirdæmis; þetta veittu mjer, og

styrk þú mig hjer til fyrir verkan heilags anda, í Jesú nafni. Amen.

Mánudags-kvøld-bæn.

Eilífi miskunsami Guð og faðir! þú sem að viðheldur þeirri stóru himinsins festingu, og lætur ekki þann mikla skýanna þunga, sem í loptinu sveimar, falla, enn þó vjer kunnum ekki slíkt að þekkja; svo virðstu einnig festingu og himni þinnar kristilegrar kirkju að viðhalda hjer á jørðunni miskunsamlega, og kristindóminum, sem er mjøg þjáður og undirþrykktur, með þinni náðugu hjálp og heilagri aðstoð, til verndar og fulltingis að koma. þín er dýrðin, heiðurinn og vegsemdin! þú kannt það vel að framkvæma; og líka svo sem festingin er þú skapaðir á þessum degi, hún hleypur um kring á 24. stundum, svo mørg hundruð, já, þúsund mílur vegar, og heldur svo algjørlega þessa þína skikkun, að þar vantar ekki nokkuð uppá, svo virðstu einnig að stjórna mjer og hjálpa, svo eg hratt og viljuglega hlaupi veg og gøtu þinna guðdómlegu boðorða, og að eg yfirtroði aldrei skikkun og setninga þíns heilaga løgmáls, svo að hvørki þessi dagur og nótt, eður nokkur annar, verði mjer reiði dagur, eður eilífrar refsingar nótt! þetta veittu mjer í nafni míns endurlausnara Jesú Krists! Amen.

þriðjudags-kvøld-bæn.

O! þú almáttugi drottinn og eilífi Guð! þú sem á þessum degi safnaðir vøtnunum í sinn stað, og gjørðir jørðina þurra og ávaxtarsama; ó Drottinn! varna þú og apturhald vatni hørmunganna, og flóði ofsóknanna, hverjum opt til samans slær yfir þína kristilega kirkju, svo að þinn andlegi aldingarður, sem þú sjálfur hefur uppbyggt, ekki yfirflotinn eða eyðilagður verði; heldur gefi af sjer mikinn, já, þúsundfaldan ávøxt, sem þjer vel þókknast, þjer til lofs, æru og dýrðar. Allra kærasti faðir! viðhaldtu mjer í þessum þínum andlegum aldingarði, svo sem einn frjófsømu trje, og blessa mig svo eg gefi af mjer óaflátanlega mikin og góðan ávøxt trúarinnar og þolinmæðinnar, vonarinnar og kærleikans, og annara kristilegra dyggða, og að eg verði ekki magnþrota og kraptlaus, undir hita og þunga krossburðarins, heldur standi fastur, grundvallaður og óbifanlegur í trúnni, svo sem vel gróðursett pálmaviðartrje, og þá eg hefi nógu lengi staðið í aldingarði þínum hjer í heimi, þá flyt þú mig inn í þann himneska Paradísar aldingarð, svo eg þar inni blómgist og ávøxt færi eilíflega. Hjer um bænheyr, góði Guð! fyrir Jesúm Kristum, blessaður og lofaður að eilífu! Amen.

Miðvikudags-kvøld-bæn.

O! þú miskunsami Guð og faðir! þú sem á þessum fjórða degi heimsins skøpunar settir á fest-

ingu himinsins tunglið og stjørnurnar svo sem bjørt og skært skínandi ljós, sem gefa skyldi tíma, daga og ár, gef þú og alla tíma skært skínandi stjørnur á himin þinnar kristilegrar kirkju, rjettsinnaða og trúlynda orðsins kennendur og predikara, uppá það að fyrir þeirra lærdóm og orðsins framburð, mættu allir kristnir menn fræddir og leiddir verða til sáluhjálpar; láttu ljós þíns heilaga evangelíum, óaflátanlega skína fyrir oss, þangað til vjer um síðir prísum þig allir sameginlega í þínu ríki, hvar vjer munum í ljóma þinnar náðar og dýrðar, lýsa sem stjørnur um eilífa tíð, þangað virðstu að flytja oss og færa frá þessari verøld þá þjer þókknast fyrir forþjenustu sakir þíns sonar Jesú Krístí, vors blessaða árnaðarmanns og meðalgangara! Amen.

Fimtudags-kvøld-bæn.

O! þú almáttugi Guð! og allra kærasti himneski faðir! þú sem á þessum degi, í þeirri fyrstu skøpun, lagðir þína blessun yfir fiskana í sjónum og fuglana í loptinu; vøtnin og enn nú með fiska, og loptið með fugla óaflátanlega uppfyllir. Gef þú voluðum og vesælum manneskjum þína náð, að vjer út af þessari þinni ríkuglegri fyrirhyggju færum oss til kroptugrar huggunar, það að þú munir ekki yfirgefa oss þín aumu børn, sem þinn elskulegur sonur hefur endurleyst með sínu blessaða blóði, heldur miklu framar hafa umsorgun fyrir oss, og blessa oss og frelsa frá øllu illu; hjálpa

þú oss og gef oss þína náð, að vjer eins og góð-ir, heilnæmir fiskar veiddir verðum og samansafn-aðir í neti þíns heilaga orðs, og þess heilaga prje-dikunar embættis. Þú hefur lofað og fyrirheitið: að þú viljir þín trúuð børn vernda undir þínum náðarvængjum eins og hænan gjørir við sínar unga-kindur; svo virðstu að útbreiða þína miskunar og verndar vængi yfir oss, svo að sá helvítski grip-fugl, djøfullinn, geti ekki fordjarfað oss í nokk-urn máta, og líka svo sem fuglar himinsins, er þú skapaðir á þessum degi, taka strax til að lofa þig með sínu kvaki, að upprennandi deginum, og vilja svo sem biðja þig um fæðu, og láta ekki af um daginn að kvaka og hljóða, eins og vildu þeir sinn borðsálm lesa, og með sínum søng sig þakk-láta auðsýna; svo virðstu og, góði drottinn! að uppláta vorar varir, til að heiðra þig og ákalla, dýrka og vegsama, svo að vjer sjeum ekki lakari eður síður enn fuglarnir og aðrar skynlausar skepnur, heldur miklu framar að vjer með beitri alvøru þig lofum, prísum og gøfgum, uppbyrjandi hjer í náðinni með heiløgum englum þann dýrð-lega lofsønginn að syngja, og þar í dýrðinni þeim sama óaflátanlega að framhalda, segjandi: heilag-ur, heilagur, heilagur er Drottinn Guð allsherjar! himininn og jørðin er full af hans dýrð. Þetta veit þú oss fyrir þíns heilaga nafns sakir! Amen.

Føstudags-kvøld-bæn.

Þakkir og lof sje þjer, góði, himneski faðir! fyrir það þú hefur skapað oss menninа svo sem skynsemdarfullar skepnur, í heilagleika og rjettlæti, og gefið oss herradæmi að drottna yfir øllu jarðríki. Þakkir og lof sje þjer, góði herra Jesú Kristi! þú lifanda Guðs sonur! fyrir það þú hefur oss, fortapaðar og fordæmdar manneskjur vegna falls vorra fyrstu foreldra, endurleyst, og oss aptur afrekað, og innleiðt í Guðs ríki. Þakkir og lof sje þjer, drottinn Guð heilagi andi! fyrir það þú upplýstir oss forblindaðar manneskjur til eilífs lífs, og þar með hreinsar oss af syndunum, fyrir orðið og sakramentin, og endurnýar oss til eins heilags Guðs musteris; þjer sje lof og dýrð, þú háblessaða, heilaga þrenning, og þrefalda eining! frá því nú og til eilífðar! Amen.

Laugardags-kvøld-bæn.

Almáttugi Guð! heilagi miskunsami faðir! þú sem skapað hefur himin og jørð á sex døgum og alla hluti sem þar eru inni, og hvíldist á þessum sem var sá sjøundi dagur, gef þú mjer, þínum þjenara, þína náð, að eg fyrir eina sanna trú, verði hluttakandi þeirrar hvíldar og rósemdar, sem þinn elskulegi sonur Jesús Kristur hefur mjer útvegað og afrekað; láttu mína samvitsku hvílast af øllum þungum, andlegum og líkamlegum freistingum, og þá eg er búinn að erfiða til fulls í þess-

um eymdadal, þá taktu mig í burtu eptir þínum náðugum vilja, og innleið mig í þá eilífu hvíld, hvar eg megi með øllum útvøldum hafa og halda óendanlega sabbats gleði, eina eptir aðra í eilífðinni. Þetta veittu mjer, Guð faðir! fyrir Jesúm Kristum þinn son, í krapti heilags anda! Amen.

Fimmtu

Viku-kvöld-bænir,

eignaðar

sjera **Hallgrími** sál. **Pjeturssyni,**

presti að Saurbæ á Hvalfjarðarstrønd frá 1651 til 1669.

Sunnudags-kvøld-bæn.

Það er ágætlegt að gjøra Guði þakkir, og að syngja þínu nafni lof, þú hinn hærsti! að kunngjøra þína náð að kvøldi, og á næturtímanum þína dásemd. Eg segi þjer þakkir, drottinn Guð, himneski faðir! fyrir Jesúm þinn elskulegan son, vorn herra, að þú hefir á þessum degi mig svo mildilega verndað og varðveitt fyrir øllu illu, svo eg hefi í rósemi mátt framkvæma skyldu míns kalls. Eg bið hjartanlega, að þú af gnægð þinnar miskunar, einungis fyrir verðugleik þíns sonar Jesú Krists míns lausnara, fyrirgefir mjer allar mínar

syndsamlegu hugrenningar, orð og gjørðir, með hverjum eg hefi á þessum afliðna degi móðgað þinn guðdómlega heilagleika; hjer um bið eg því í Jesú nafni, að hann hefur mig svo heitt elskað, að hann hefur sig sjálfan í dauðann gefið minna vegna, og mínum syndum offrað á sjálfs síns líkama uppá trjenu; í hverjum vjer høfum endurlausnina fyrir hans blóð, sem er syndanna fyrirgefning, hverjum og svo bera allir spámenn vitni: að í hans nafni fái allir þeir syndanna fyrirgefningu, sem á hann trúa; þar fyrir bið eg nú einnig framvegis, vernda mig á þessari komandi nóttu svo sem þinn augastein og skýl mjer undir þinni guðdómlegu verndan, svo eg mæti engri ólukku, og engin plága snerti mig. Eg fel mína sál, minn líkama, mína vini og vandamenn, og alla rjettkristna, hvar helzt þeir eru í øllum løndum, í þína guðdómlegu varatekt. Lát þína heiløgu engla setja skjaldborg í kringum oss, og koma oss til styrktar, svo að óvinarins árásir megni oss ekkert mein að vinna, og fái engan sigur yfir oss! Bænheyr oss, himneski faðir! fyrir Jesúm Krist vorn drottinn og herra. Amen.

Mánudags-kvøld-bæn.

Lofaður sje drottinn minn Guð, sá mjer jafnan atvinnu veitir; minn endurlausnari og sáluhjálpari; minn helgari og huggari, hver mjer á þessum degi hefur svo ríkulnega auðsýnt sína furðan-

lega og yfirfljótanlega gæðsku og góðgirni. Drottinn! þjer einum ber heiðurinn, þar eð þú hefur svo náðarsamlega bænheyrt mig, og auðsýnt mjer og mínum svo óteljandi velgjørninga, og verndað mig frá allri háskasemd á sálu og líkama. Eg bið þig vegna þeirrar dýrmætu verðskuldunar þíns elskulega sonar Jesú Krists míns endurlausnara, fyrirgef mjer allar mínar syndir, með hverjum eg hefi bæði vitanlega og óvitanlega á þessum degi sem endrarnær þig þráfaldlega styggt og móðgað. Varðveittu mig á þessari nóttu, og alla mína, undir þínu føðurlega verndarskjóli. Umkring mig með vakt þinna heiløgu engla, svo mín sál, líkami, æra, góts og allt hvað eg hefi, sje vel verndað og varðveitt; snú þú frá mjer hverskyns ólukku, skelfingu og skaðlegum sóttum, elds - og vatnsvoða, einnig árásum vondra manna; geym þú mig fyrir vjelum vors óvinar djøfulsins; forða mjer og mínum frá sjerhverri ólukku, neyð og bráðum dauða, svo að mitt líf og sál frelsist frá eilífri gløtun, upp á það að eg fyrir þinn náðugan vilja og velþókknun mætti með glaðværð aptur sjá og skoða ljós morgundagsins, og þig sannan Guð føður, son og heilagan anda, vegna þinnar gæðsku og trúfesti, síðan óaflátanlega víðfrægja og vegsama, ásamt þeim dýrðlega skara heilagra engla og útvaldra guðs barna, um alla eylífð! Amen.

Þriðjudags-kvøld-bæn.

O! þú góði og himneski Guð og faðir! þjer segi eg lof og dýrð og þakkargjørð, og prísa þig af hjarta mínu, að þú mig auman syndugan mann hefur á þessum degi, ekki fyrir mína forþjenustu, heldur af þinni skærri náð og miskun svo sem mildur Guð og faðir, mig verndað og varðveitt frá øllu illu, og frá allri ólukku, eg bið þig vegna þinnar mildi og miskunsemi, gakk þú ekki í dóm við þinn þjenara, því fyrir þjer er enginn manna rjettlátur, þar fyrir sjáðu aumur á mjer, eptir þinni góðgirni, og afplána allar mínar syndir, eptir þinni mikilli miskunsemi, sem eg hefi þenna dag og alla tíma syndgað á móti þjer og þínum guðdómlega heilagleika; eg bið þig hjartanlega, þvo mig af mínum misgjørðum og hreinsa mig af øllum mínum syndum, og vertu mjer náðugur vegna þíns elskulega sonar Jesú Krists! Eg bið þig framvegis, þú trúfasti góði Guð og faðir! að þú látir mig þjer á hendur falinn vera og varðveitir mig á þessari komandi nóttu; lát þína heiløgu engla geyma mig í mínum svefni, svo eg óhindraður njóti minnar hvíldar, frí við alla sauruga og vonda drauma, og illar verkanir minnar spilltu náttúru, að eg síðan heill og hraustur uppvakni af mínum svefni til að lofa þig og prísa, og þjer að þjóna í rjettlæti og heilagleika, fyrir guðdómlegan krapt þinnar dásemdar á mjer. Enn nær sú stund kemur að eg skal deyja, og vera ekki lengur í þessum eymd-

ardal, þá verði þinn náðarvilji, svo á jørðu sem á himni. Veittu mjer þína náð, að eg gefi þjer mig með lífi og sál og øllum mætti undir þinn guðdómlegan vilja, hver ætíð er hinn bezti. Halltu mjer staðfastlega í kristilegri trú, og sannarlegri viðurkenningu allt til æfiloka; láttu mig aldrei verða frá þjer skilinn, heldur tak þú mína sál til þín í þitt dýrðarríki fyrir þann sama, þinn son, vorn herra Jesúm Kristum. Amen.

Miðvikudags-kvøld-bæn.

Eg þakka þjer, minn Guð og faðir! fyrir þinn elskulegan son, vorn drottinn Jesúm Kristum, að þú hefur mig svo náðarsamlega á þessum degi verndað og varðveitt frá øllu illu bæði til lífs og sálar, ekki fyrir mína verðskuldun, heldur af þinni einskærri náð. Eg meðkenni fyrir þjer allar mínar syndir og misgjørðir, hverjar þú betur veitst enn eg, sem eg hefi gjørt allt frá minni barnæsku, og til nálægrar stundar, á móti þínum guðdómlega heilagleika, með hugrenningum, orðum og gjørðum, og þar sem mínar syndir eru óteljanlegar, miklar og stórar, þá bið eg þig, minn Guð! af allri hjartans auðmýkt, að þú viljir fyrirgefa mjer þær af þinni náð, og láta þær afmáðar vera fyrir þínu heilaga augliti. Uppvektu í mínu hjarta eina lifandi og hreina trú til þinnar náðar, að eg óttist þig og elski með brennandi kærleika af allri sálu minni og af øllum mætti, svo að eg hjer

eptir bæti minn lifnað og framferði, svo eg mætti, hreinsaður af mínum syndum í þíns sonar Jesú blóði, þennan dag svo útenda, að eg á þessari nóttu undir þinni trúføstu varatekt rósamlega hvílast mætti, svo þó líkaminn sofi, þá vaki mitt hjarta og sál alla tíma til þín, að eg aldrei sleppi þjer úr mínu hjarta, og hafi þig jafnan mjer fyrir augum, og taki mjer vara fyrir øllu óguðlegu athæfi framvegis. Láttu þína heiløgu engla vaka í kringum mig, sem að geymi mig á þessari nóttu, svo óvinur sálar minnar megni mjer enga freisting að vinna, heldur að þú, minn góði Guð! sjert hjá mjer og øllum mínum, svo vjer sjeum allvel geymd og vernduð á þessari nótt og alla tíma, að vjer mættum í rjettan tíma, og með gleði og heilbrigði upp aptur vakna og þjer þakkir gjøra, lofa þig og dýrka fyrir Drottinn vorn Jesúm Kristum. Amen.

Fimtudags-kvøld-bæn.

O! herra Jesú Kristi! fyrir þjer játa eg allar mínar syndir og misgjørðir, með hverjum eg hefi á þessum degi, af holdsins breiskleika og tilteigingu þessarar vondu veraldar, þig móðgað, með vondum hugrenningum, orðum og verkum; eg bið þig: gakk ekki í dóm við mig, auma synduga manneskju, heldur vert mjer miskunsamur, vegna þíns beiska dauða, og fyrirgef mjer það, sem eg á móti þjer brotið hefi á þessum degi, og þó eg

kunni að verða af vondri náttúru yfirfallinn, eður af mannlegum breiskleika að hrasa og falla í synd, þá gefðu mjer þína náð, að eg um síðir leiðrjettist fyrir innblástur þess heilaga anda. Láttu þína pínu og bitra dauða ekki verða til ónýtis á nokkrum, heldur að eg huggi mig við hana, og hrósi mjer af henni og hugleiði hana, svo eg fyrir mjer virði, að allar girndir í mjer niðurdempaðar og útslökktar verði, en þar á móti allar góðar dyggðir í mjer innrætist, svo að eg deyi frá syndunum, enn lifi rjettlætinu. Send þú mjer þína heilögu engla, sem vaktan á mjer hafi, ásamt öllu því mjer tilheyrir. Vertu, Drottinn! minn skjöldur og skjól, eg fel þjer mína sál í hendur. Láttu mig í þínum friði og undir þinni verndan þessa nótt sofna og hvílast, svo eg mætti með góðri heilsu og glaðværum anda upp aptur vakna þjer til lofs og dýrðar. Enn nær sú stundin kemur, ó herra Jesú! að þinn guðdómlegur vilji er, að eg skal í burtu fara af þessum heimi, þá lát mig í stöðugri trú og von til þinnar miskunar burt sofna, og síðan með fögnuði upp vakna til eilífs lífs í þinni dýrðarlegri tilkomu. Amen.

Föstudags-kvöld-bæn.

O! þú almáttugi Guð og faðir! eg þakka þjer fyrir það, að þú hefur mig svo náðarsamlega verndað fyrir öllum skaða og háska hins vonda óvinar ásamt öllu skaðræði; þar fyrir segi eg þjer nú

og alla tíma lof og þakkargjørð, biðjandi þig af hjarta að þú vildir nú þessari þinni gæðsku náðarsamlega framhalda og aldrei bregðast láta. Eg bið þig náðarsamlega að fyrirgefa mjer allar mínar syndir, afbrot og misgjørðir, sem eg hefi gjørt ámóti þjer alla mína lífdaga, svo að eg, þveginn og hreinsaður í þíns sonar Jesú dýrmæta blóði, mætti þennan dag útenda. Ó! þú guðdómlega þrenning! þig ákalla eg, þig bið eg af øllu hjarta, að þú sjert með mjer á þessari komandi nóttu, svo að þegar líkaminn hvílist og sefur, þá mætti mitt hjarta vaka og þig alla tíma fyrir augum hafa, svo hinn vondi óvinur komi mjer ekki nærri, heldur að eg rósamlega hvíli og sofi undir þinni geymslu, og að eg mætti uppstanda á morgun glaðvær og með minni hegðan vera føðurnum, syninum og heiløgum anda til þjónustu og þókknunar; og þá sú stundin að líður, að eg skal niður leggjast í mína hvílu í síðasta sinn, þá bið eg þig, minn Jesú! vertu minn styrkur og vert mjer nálægur með þínum alltmegnanda krapti, svo að eg í þínu trausti og fyrir krapt þinnar forþjenustu til eilífs lífs uppvakni; þessa bið eg þig af hjarta, bænheyr mig af þinni miskun og gæðsku, minn Jesú! lofaður að eilífu! Amen.

Laugardags-kvøld-bæn.

Ó! þú miskunsami, náðugi Guð og faðir! þjer segi eg hjartanlegt lof og þakkargjørð, að þú hefur

skapað dag og nótt, ljós og myrkur, og hefur ákvarðað daginn til erfiðis, en nóttina til hvíldar. svo að menn og skepnur megi hvílast og hressast. Eg lofa þig og prísa fyrir alla þína velgjørninga, einnig fyrir það, þú hefur látið mig þennan dag útenda,og alla afliðna viku, fyrir þína guðdómlegu gæðsku, vernd og varðveitslu, og látið hverki þessa dags nje viku þunga mig yfirvinna, þú hefur hjálpað mjer, líknsami faðir! að varpa armæðu sjerhvers dags af hjarta mínu. Eg þakka þjer fyrir allt það góða, sem eg hefi þegið af þinni føðurhendi á þessum degi; drottinn! eg er þó óverðugur að þiggja alla þína miskun, sem þú veittir mjer í dag, og hefir veitt alla mína æfi. Eg þakka þjer og einnig fyrir það, að þú hefur forðað og frá mjer snúið øllu því illa, sem mjer hefði kunnað mein að vinna í dag og alla liðna viku. Þú hefur verndað mig undir skugga þíns almættis frá øllu illu, frá hræðilegum dauða; svo bið eg þig nú af sonarlegu ástargeði að fyrirgefa mjer allar mínar syndir sem eg hefi á þessum degi gjørt á móti þínum heilagleika með hugrenningum, orðum og gjørðum. Margt illt hefi eg gjørt, enn margt gott forsómað, æ! vertu mjer náðugur, minn Guð! lát allar mínar syndir afmáðar undireins og eg útaf sofna, og veit, að eg megi upp aptur standa með guðrækni, góðfýsi og rjettlæti. Blessa þú minn svefn, svo sem þú blessaðir svefn forføðursins Jakobs, þá hann sá í draumi

himnastigann og þá heilögu engla; blessa þú mig svo sem þú blessaðir hann; lát þú mig tala við þig í mínum draumum; lát mig ræða um þína miskun, nær eg legg mig til hvíldar, og þá eg uppvakna um þínar dásemdir, svo að þín minning sje ætíð í mínu hjarta. Lát mig ekki skelfast nje kvíða ógnunum næturinnar, heldur lát mig sofa og hvílast rósamlega; forða mjer við vondum draumum, fyrir elds- og vatnsvoða, þú verndari Ísraels! sem ekki sefur og ekki syfjar; láttu þína heilögu engla vernda mig og mína frá allri ógæfu, og mig glaðan og heilbrigðan aptur uppvekja, svo eg sjái og viðkannist, að eg sje í fylgd og föruneyti þinna heilögu, og þá loksins mín síðasta stund að höndum kemur, þá lát mig sofna sáluhjálplegum svefni í míns endurlausnara Jesú Krists trausti. Guð faðir blessi mig og varðveiti mig; Guð sonur uppljómi sitt auglit yfir mjer, og veri mjer náðugur; Guð heilagur andi upplipti sínu augliti yfir mig, og gefi mjer frið, í Jesú nafni! Amen.

Nýárs-Bæn,

samin af

sjera **Jóni** sál. **Arngrímssyni,**

fyrrum presti að Borg á Mýrum.

O! þú óendanlega góði og miskunsami Guð! þú herra tímans og eylífðarinnar! þú faðir yfir allt það, sem børn kallast á himni og jørðu! hversu óðfluga líða vorir hjervistar-dagar á jørðunni! já, einsog vatnsstraumur líða þeir í burtu þangað til eylífðin tekur við, sem aldrei þrýtur! Vjer, þínar syndugar skepnur, høfum nú undir þinni náðarríku varatekt útendað eitt ár, sem aldrei aptur kemur, vjer erum nú um eitt markvert fótmál, fram fluttir að þeim miklu tímans og eylífðarinnar aldamótum, sem upp frá því ákvarða munu óumbreytanleg kjør vor allra. Ó! hversu auðmjúkir, bljúgir og lotningarfullir meigum vjer nú ekki framkoma fyrir þig, þegar vjer athugum þá merkilegu dagferð lífs vors, sem vjer enduðum í gær! hversu óteljandi óverðskuldaðar velgjørðir hefur þú ekki auðsýnt oss árið sem leið! Vjer viðurkennum það, eylífi miskunari! að þú allt hing-

að til hefur reynst hverjum af oss sem nærgætinn, góður faðir, er hefur viljað laða oss til að elska þig og þókknast þjer; þínar dýrmætu velgjørðir, sem eru allt eins óverðskuldaðar, einsog þær eru óteljandi, hafa verið nýjar og ferskar yfir oss á hverjum dags morgni árið sem útrann í gær, rjett einsog vjer, með guðhræðslu og sífeldum framførum í því góða, hefðum allt þetta af þjer verðskuldað; já, ekki að eins hefur þú; þolinmóði, góði faðir! hlíft oss við maklegu synda-straffi, stríði, hallæri og næmum sjúkdómum, heldur þar að auk gefið oss hinn æskilegasta frið, líkamans heilbrigði og allt það, sem vjer høfum þurft við til líkamans viðurhalds; og ofan á allt þetta hefur þú sýnt oss þann ómetanlegasta velgjørning, sem yfirgengur allt annað: þitt heilaga lífsins orð hefur þú gefið oss til aðvørunar við løstum og til upphvatningar til dyggðanna, í því hefur þú framboðið oss øllum alla þá gæðsku og náð, er þú hefur frá eylífð fyrirhugað oss í þínum elskulega syni, er þú sendir af himnum ofan til að útvega oss, alls góðs ómaklegum, eylífa himnaríkis gleði með sjálfum þjer; æ! hversu illa høfum vjer endurgoldið þessa náð þína! svo opt høfum vjer daufheyrst við þíns heilaga orðs náðarraustu, svo opt verið óánægðir með það hlutskipti, er þú úthlutaðir oss af gæðsku þinni árið sem leið; svo margt høfum vjer vanrækt af því góða, og svo margt drýgt af því vonda, að vjer nú bligðunarfullir meðkenna meigum, að

vjer ekki brúkað hofum árið umliðna eins og vera bar. En þó vjer sjeum alls góðs af þjer ómaklegir, þá eru þó vor einka úrræði, að flýa allir samhuga undir þíns verðleika skjól, vor nýfæddi Immanúel! sem í fæðingu þinni ert orðinn vor bróðir; láttu ekki þína náð við oss óverðuga enda taka, auk því nú við alla þína gæðsku, trúfesti og velgjörðir, að fyrirgefa oss allar afliðna árs syndirnar; þú, góði Guð! hefur lofað að sýna syndaranum vægð og náð, þegar hann af hjarta snýr sjer til þín; þess vegna, í krapti þíns sonar, vors bróðurs Jesú, náðarríku fyrirbónar! lát oss enn þá eitt ár standa óupprætta í þínum aldingarði, svo vjer bera mættum mikinn ávøxt; gefðu oss enn þá eitt náðar, eitt blessunar, eitt umvendunarár í Jesú nafni! Vjer felum oss nú hughraustir með lífi og sálu og øllum efnum á þitt bezta forsjónar vald; ef þetta ár skyldi nú verða vort síðasta, þá verði þinn vilji! ef þú villt láta oss á því sorg og mótlæti, sótt og dauða í skaut falla, þá verði þinn vilji! Æ! þú bregzt þeim aldrei, er á þig vona! hingað til hefur þú svo náðarsamlega borið umhyggju fyrir oss, þessvegna munt þú enn þá vera oss hinn sami trúfasti vinur og leiðtogi gegnum lífið inn í þína eilífu dýrð! æ! með þessari glaðu von byrjum vjer nú þetta nýja ár øruggir í Jesú nafni! Amen.

Bæn

á fyrsta sunnudag í vetri,

eignuð

sjera **Jóni** sál. **Þorlákssyni**

fyrrum presti að Bægisá.

O! þú heilagi og rjettláti guð! þú alvaldi himins og jarðar konungur! vjer aumir og allrar þinnar náðar óverðugir syndarar framfollum í duptinu fyrir þjer, og meðkennum vorar óteljandi syndir, sem eru fleiri enn hárin á høfðum vorum, vjer vitum að vjer með þeim høfum leiðt yfir oss eylífa hegningu, sem oss er óbærileg. Ó! þú rjettnefndi góði Guð! hvert skulum vjer friðlausir syndarar flýja utan til þín; til þinnar óendanlegu miskunar flýjum vjer þá í krapti Jesú friðþægingar, og biðjum þig að hafa þolinmæði við oss, og svipta oss ekki burt miðt í vorum syndum. Fyrirgefðu oss í Jesú nafni allar vorar syndir, þær syndir, sem vjer høfum framið bæði á þessu umliðna sumri og alla vora æfidaga. Drottinn! hjálpaðu oss með þíns anda náð framvegis, bæði á komanda

vetri og svo lengi vjer lifum, að helga þjer allt vort líf og allar vorar athafnir. Lofaður og vegsamaður sjertu fyrir afliðið sumar og alla umliðna tíma, fyrir alla þína óteljandi velgjørninga oss veitta. Blessaður sjertu fyrir þína þolinmæði yfir oss, fyrir það þú hefur unnt oss lífs og heilum að útenda þetta sumar; blessa oss alla með tímanlegri og eylífri blessun, blessaðu øll vor efni og allt hvað vjer þurfum til vorrar daglegrar næringar, eptir þínum náðar-vilja. Gef oss ætíð að minnast vors burtferðartíma við sjerhver tímaskipti eins og endrarnær; enginn af oss veit hvað fjærri er æfinnar endi, máske þessi nýbyrjaði vetur gjøri enda á æfi vorri, og það vitum vjer, að einhverntíma byrjum vjer vorn síðasta æfi-vetur, en það er sjerhverjum hulið nær verði. Gef oss því, himneski faðir! að búa oss svo undir þenna vetur, eins og vjer viljum búa oss undir hinn síðasta æfi-vetur vorn, og lifa svo hvern dag á honum — sem og allri eptirkomandi æfi vorri — eins og vjer vildum lifa við dauðans aðkomu, þá mættum vjer vera vissir um að innleiðast í hina sælufullu bústaði útvaldra á himnum, þegar vjer skiljum hjer við. Hjálpaðu oss þar til, drottinn! fyrir frelsarans sakir, með náð heilags anda! Amen.

Viku-kvøld-sálmar.

1. Sálmur.

Lagið: Jesú Kristi þig kalla' eg á.

1. Lof sje þjer, Guð! fyrir liðinn dag, og lukkusæla stjórn alla, þú hefur leiðt minn lífsins hag, og látið mjer allt vel falla; þó hefi' eg blessuð boðorð þín, brotið í margan máta, hvað eg nú játa; — minnstu aldrei á illverk mín, unn mjer af syndum láta.

2. Nú er að komið náttarþel, nú vil eg hvíldir taka, ó Guð! sem geymir Ísrael, yfir mjer virðstu vaka; lát þú nú verndar vænginn þinn, vandlega að mjer gæta, með svefnró sæta, veittu mjer, heilla hyrðir minn! hjúkrunar nákvæmd mæta.

3. Vertu nú minni hvílu hjá, með heiløgum engla skara, óvini dríf þú alla frá, en mig heilan bevara; líkamann láttu sofa sætt, en sálina í þjer vaka, og tilsjón taka; draumóra, ógn og illa vætt, aldrei láttu mig saka.

4. Eg befala þjer, drottinn dýr! dag og nótt sálu mína; breið þú yfir mig herra hýr, heilaga blessun þína; líf og ástvini, eign og bæ, utan og

innan gátta, og þá hjer hátta, Guð minn! eg þjer í geymslu fel, gjør þú hjá oss að nátta.

5. Eg legg nú saman augun mín, í Guðs nafni og trausti; signi mig heiløg høndin þín, hirðir minn góði og hrausti! signdu fólkið, og signdu hús, signing þessi oss hlífi, og illt útdrífi, signingin þín, sæti Jesús! signuð yfir oss blífi. Amen.

2. Sálmur.

Lagið: Hallt oss, Guð! við þitt hreina orð,

1. O Guð! sem geymir Ísrael, og øllum hlutum stjórnar vel, af hjartans rót eg þakka þjer, það í dag hefur gætt að mjer.

2. Almáttug hønd og ásjá þín, enn hefur náð og sjeð til mín. Lof sje þjer, Guð! fyrir lán og hag, lífið, heilsu og verud í dag.

3. En hvað eg hefi, aum mannkind, áreitað þig með margri synd, Guð minn blessaður! gef það kvitt, fyrir gæðsku þína' og nafnið þitt.

4. Náða blóð Jesú, sviði og sár, sálarangist, kvøl, hriggð og tár, breiðist út yfir brotin mín, og byrgi þau øll fyrir augum þín.

5. Þessi dagur nú úti er, en náttartíð að høndum fer; Guð minn góður! eg gef mig þjer, gættu nú enn í nótt að mjer.

6. Eg vil ganga til náðar nú, nú bið eg, Guð! mig geymir þú; vertu hjer minni hvílu hjá, hjá mjer vak þú og að mjer gá.

7. Umkringi mig á alla hlið, ásjá þín og þitt

engla lið, sem forði aðsókn andskotans, árásum, flærð og svikum hans.

7. Veittu mjer, Drottinn! værð og ró, vek mig í rjettan tíma þó; líkaminn sofi sætt sem ber. sálin og andinn vaki' í þjer.

9. Skýl þú mjer þinni skepnu kind, skapaðri eptir sjálfs þíns mynd, høndin þín nákvæm hjúkri mjer, og hlífi við því sem skaðlegt er.

10. Svæfillinn minn og sængin mín, sje ønnur mjúka hondin þín, enn aðra breið þú ofaná mig, er mjer þá værðin rósamleg.

11. Blessa þú, Drottinn! bæ og lið, blessa oss nú og alla tíð; blessun þína oss breið þú á, blessuð verður oss hvíldin þá. Amen!

3. Sálmur.

Lagið: Einn Guð skapari allra sá.

1. **N**ú hefst nóttin og hylur dag, hver mann skilst við sitt verkalag; Guð láti oss vel ganga það, og gæti vor með sinni náð.

2. Af nótt og myrkri ógn og fár, almennilega jafnan stár, son Guðs! vak þú og sjá vorn hag, sú vernd nægir oss nótt og dag.

3. Leys oss alla af løst og synd, til leiðrjettingar veit oss stund; gef oss vitsku að gøngum vjer, grandvarlega, svo líki þjer.

4. Forða þú hvílu flekkun við, fylgja lát þú oss hreinum sið, banna að spilli vorri værð, vondir draumar og djofuls flærð.

5. Hvers sem nú framar biðja ber, bræðrum kristnum og sjálfum mjer,líknsami Guð! þú lít þar á, og lát oss þína miskun fá.

6. Föður, syni og anda sje, æðst lof, dýrð, heiður eilífi, sem í upphafi er og nú, æfinlega sje virðing sú. Amen.

4. Sálmur.

Lagið: Væri nú Guð oss ekki hjá.

1. **H**ef eg mig nú í hvílu mín, himna faðir! að vanda, yfir mig lýsi ásján þín, ei lát mjer satan granda; þó augun lykist aptur hjer, andann lát vaka samt í þjer, ógn rek burt allra handa.

2. Eins sem dauður á allan hátt, eg ligg í hvílu minni; hefur nú ekki høndin mátt, nje hugurinn veikur sinni, eg veit ei hvert mjer auðnast á, aptur að morgni ljósið sjá, treysti' eg þó tilsjón þinni.

3. Hjartað bið eg að hrærir þú, sem heiløgum stýrir anda; draumórum burtu døprum snú, og draugum allra handa; engill þinn drífi æ mjer frá, andskotann, sem þar stundar á, gráðugur þínum að granda.

4. Biðjandi framar blessun þín, blíði faðir! með tárum, sømuleiðis þú sjá til mín, við satans forða árum; hjer ligg eg eins og látinn mann, lífsbjørg enga sjer veita kann, hlaðinn með synda sárum.

5. Umhyggja, sorg og angrið með, allt nú í burtu fljóti; halla eg mjer svo hægt á beð, hvíldar í náðum njóti. Þó sígi hægur svefn mig á, samt

vaki øndin drottni hjá; hans aldrei heiðurinn þrjóti! Amen.

5. Sálmur.

með sínu lagi.

1. Dagur og ljós þú drottinn ert, dimmt og hulið allt er þjer bert; þú Guðs føðurs ljómandi ljós, ljósan sannleika kennir oss.

2. Þig biðjum, herra heilagi! hlíf oss á nóttu þessari; láttu oss hafa hvíld í þjer, hæga nótt einnig þiggjum vjer.

3. Svefnórar falli oss ei á, andskotans vjelum leys oss frá, að svik hans ei samþykki hold, svo af þjer komi ei á oss gjøld.

4. Þó augun taki svefn til sín, samt lát vor hjørtu vaka til þín; almáttug hønd þín þyrmi nú, þjónum, sem elska þig með trú.

5. Sjá oss, Jesú! vor heill og hlíf, hept þeim sem svíkja ønd og líf; kom nú til hjálpar krist-inni þjóð, sem kvittaði þitt blessað blóð.

6. Mildasti Jesú! minnstu vor, mørg er neyð holdsins þung og stór; þú ert alleina vor andar vørn, ætíð varðveit þú oss, þín børn.

7. Guði føður sje sungin dýrð, syni hans Jesú þakkargjørð! og helgum anda, sem huggar einn, á heiðri þeim sje ei endir neinn. Amen.

6. Sálmur.

með sínu lagi.

1. Einn Guð skapari allra sá, alls himins ráð og jarðar á, daginn skrýðandi með dýrsta ljós, dimm nótt að skyldi svæfa oss.

2. Aflýast mætti lífið þreytt, lengur ei sjer til vinnu neitt; hugraun linni og gleðji geð, grátur og harmur hverfi með.

3. Umliðnum degi allir vjer, af hjarta syngjandi þøkkum þjer, byrjandi nótt þig biðjum nú, bjarga oss, sem þjer hjetum trú.

4. Þig heiðri hjartans þelið allt, þig lofi rødd og málið snjallt; þig ást vor jafnan elski einn, þig ákalli vor andinn hreinn.

5. Djúpt þó niðri hin døkka nátt, dags ljósið frá oss byrgi brátt, sortni aldrei hin sæla trú, satt ljós líð kristnum ljómi nú.

6. Sál verði ei af svefni móð; sofi frá løstum kristin þjóð, að trúan, hreinlífan haldi sið, hófsemdar æ mun þurfa við.

7. Sofenda brjósti bygg þú í, að blekking holds ei grandi því, nje óvinarins illa vild, aðsókn framkomi' og hindri hvíld.

8. Krist og føður vjer køllum á, krists og føðurs þar andann hjá, eining heiløg og þrenning þú, þínum líð kristnum líkna nú. Amen.

7. Sálmur.

með sínu lagi.

1. Jesú! frelsari fólks á jørð, føðursins hærsta

eilíft orð, ljós þess ljóssins sem enginn sjer, svefnlaus hyrðir þeim treysta þjer.

2. Þú, sem skapari allra ert, aðgreining tíma hefur gjørt, mannsholdið dagleg mæðu lýr, með nætur hvíld því næring býr.

3. Hold vort líður nú hriggð og kvøl, hjervist mannleg er lítil dvøl; sofni líkaminn sætt með frið, sálin í kristó vakni við.

4. Með auðmýkt biðjum allir nú, að oss frá óvin frelsir þú, svo komist ei að kristinni þjóð, sem kvittaði þitt blessað blóð.

5. Herrann Jesú vjer heiðrum einn, hjálpari vor er ei annar neinn, hann gaf oss líf og leysti ønd. lof sje honum á hverri stund! Amen.

Sálmar

út af

viku-bœnum

sjera **Bjarna** sál. **Arngrímssonar,**

í ljóð settir af

dannibrogsmanni **Sigfúsa Jónssyni,**

1853.

Sunnudags-morgun-sálmur.

Lagið: Kristnir menn um fram allar tíðir.

Lof og prís Drottni syngur sínum, sál mín føgnuði gagntekin, í heilsugjafara Guði mínum, gleðst nú þakklátur andi minn, minntist hann sinnar miskunar, meðan oss dimmt í kringum var.

2. Volduga sýnt oss verndan hefur, væran oss látið sofa blund; en þá heilbrigði oss góða gefur, að gætum vel brúkað lánað pund; offra þakkargjørð oss því ber, og heit vor gjalda, Drottinn! þjer.

3. Það sje vor iðja, og einka kæra, unaðsemd, blunds við lokin strax, Guði þakklætis fórnir færa, ferskum á morgni þessa dags, sem oss verndaði af ástar il, í nótt og jafnan hingað til.

4. Ei meigum gleyma, að einkanlega, oss þessi dagur gefinn var, að á honum skyldum yfirvega, ótal verkin Guðs dásemdar, og honum vora helga sál, hjartnæmust fyrir bænar-mál.

5. Án þín, Drottinn! vjer ekkert fáum, aðhafst hið góða nokkurt sinn, send þú oss því af himni háum, helgastan guðdóms anda þinn; upplýsing veiti' oss sæla sá, og sannleikans veginn leiði' oss á.

6. Í þínu løgmáls orði skíra, unun svo hafa kynnum vjer, vorn upplýs skilning, veit oss dýra, viljans helgun, svo fáum hjer, fyrir þitt orð, sem flytst í dag, í frómleik hjartans vorn betrað hag.

7. Æ! veit það góðan ávøxt færi, eilífi Guð! til dýrðar þjer, hjørtu vor lífgi, hreinsi' og næri, himneska sælu að fáum vjer, fyrir þinn son, er fjekk hjer vist, frelsarann, drottinn Jesúm Krist.

Sunnudags-kvøld-sálmur.

Lagið: Sælir eru þeir allir nú.

Dásemdarríki Drottinn! þjer, dýrðin og heiður einum ber, lofgjørð og þøkkin þýða, øll fyrir gæði og efling hags, einkum velgjørðir þessa dags, er veitti' oss ást þín blíða; algæðskan hefur ekki þín, einungis nú með verkun sín, vorn lífsins vernd-

að anda, af miskun einskærri glaðt vort geð, gnóglega viðhresst lífið með, ástgæðum allra handa.

2. Heldur og líka þar til þú, í þínu sannleiks orði nú, fram-bauðst oss friðar skæra, lífið, sem veitir ljós og dáð, ljenar sálunni krapt af náð, fyrir frelsarann kæra; þú hefur meðøl þekkja' oss kennt, þau til betrunar eru' oss hent, og sýnt oss mátann mæta, líferni' vort að løgum vjer, lifandi Guð! sem vild þín er, svo skyldunnar gjørum gæta.

3. Við gáfur þínar því getum vær, glaðt oss, og líka notað þær, rósamir rjettilega, umborið fáum æfistríð, og á hinni vondu staðizt tíð, vonhraustir alla vega, sannleiks orð þitt oss segir frá, sem vjer daglega þreifum á, að syndarans sízt vilt dauða, heldur að snúist hann til þín, hjer lifi vel, en fjør þá dvín, alsæll við ending nauða.

4. Ó! að hugfestum eins og ber, orðið í dag sem heyrðum vjer, svo út af sofna meigum, með því áformi' að eptir blund, að morgni dags og hverja stund, fremjum hvað iðja eigum, þá mun oss svefninn verða vær, verkun Guðs orða bera skær, gróður í gleði og kífi, og vor síðasti dauðadúr, dýrðar inngangur verøld úr, að eilífu ljósi og lífi.

Mánudags-morgun-sálmur.

Lagið: Faðir vor sem á himnum ert.

Liðin er nótt, en ljósið skín, lofa þú drottinn, sála mín! allir lífs kraptar unntir mjer, í auðmýkt veg-

semd færi þjer, mikli skapari' og mildi Guð! miklist þín veran hátignuð.

2. Oss hefur verndað umsjón þín, ólukku frá og hverskyns pín; í nótt þín mildin enn oss bjó, endurnærandi hvíld og ró, hressti vort fjør og hýrði geð, hagkvæmum værðar blundi með.

3. Getum því hugarglaðir vjer, gegnt vorri köllun eins og ber, og dagsins hverri mæðu mætt, mun oss erfiðið þykja sætt; þá meigum trúir þeirri stjett, þjena, sem Guð oss fær í sett.

4. Fjølda velgjørða', er fjekkst oss tjáð, faðir mildasti! af þinni náð, óverðugum með øllu, þjer, ofsjaldan þakkað høfum vjer, þó sjaldnar brúkað þær sem bar, og þín tilætlun blessuð var.

5. Fyrirgef þú oss, faðir kær! frekar vangætslusyndir þær, fyrir þíns sonar blessað blóð, biðjum: oss veiti náð þín góð, framvegis lið, að fáum vjer, fórnað þakklæti hreinu þjer.

6. Lát oss í huga hafa þrátt, hver oss gaf líf og traustan mátt, og til hvers brúka ágætar, eigum vjer þessar gáfurnar, og hvernig þeim verja hentast má, svo hylli þinni meigum ná.

7. Æ! lát oss þessa þanka hjá, þríeini drottinn! vakað fá, í øllum vorum athøfnum, á þessum degi blessuðum, þá munu heppnast verkin vor, og velferla til hvert leiðast spor.

8. Þá fylgir náðin þín oss bezt, þitt og fulltingi styrkir mest, þú hefur heitið því, ó Guð!

þín loforð verða' æ fullkomnuð; þau eru já og amen øll. Ætíð þjer vandist lofgjørð snjøll.

Mánudags - kvøld - sálmur.

Lagið: Hef eg mig nú í hvílu mín.

1. Hjá oss vertu, ó herra kœr! hnígur að tíðin røkkva; hartnær er dagur horfinn skær, hylur oss myrkrið døkkva; allmørg háskasemd yfrið brátt, umkringir, máske þessa nátt, lífið vort krapta kløkkva.

2. Skammsýni vor ei skynja má, skaðræði' er kann oss henda, máttar veikir vjer megnum frá, minnst slíkum hættum venda; því er vor ekki þørfin smá, þín hjálpar nálægð veri oss hjá, drottinn Guð! allt til enda.

3. Æ! statt oss, faðir! aumum hjá, einka hjálpræðið manna, vonin þjer byggist øll vor á, ei lát oss minnkun kanna, þú sjer, ef nokkur háski hjer, í húminu oss máske búinn er, og megnar þau mein að banna.

4. Þinn er mátturinn, drottinn dýr! og dýrðin ævarandi, øllu sem not og yndi' oss býr, aðstoð þín forði grandi, guðdóms nálægðar gætslan þín, geymi' oss í nótt með krapti sín, og umsjón æ vakandi.

5. Illt fær oss grandað ekkert þá, ógæfan hlýtur skæða, til værðar og heilla oss vendast þá, vjer í því trausti gæða, óhultir leggjum oss á beð,

auðmjúkt þakklæti fáum tjeð, þjer, drottinn hærstu hæða!

6. Já, mildi Guð! vjer þøkkum þjer, þessa dags velgjørð alla, umsjón þín felum ønd og fjer, og eign vora gjørvalla. Vertu hjá oss í vøku' og blund, vor Guð! í lífi' og hels á stund, svo frelsið megi' oss til falla.

Þriðjudags-morgun-sálmur.

Lagið: Hjartað, þankar, hugur, sinni.

1. Lofsyng, ønd mín! auðmjúklega, æðstum Guði drottni þín, er þjer sýndi á alla vega, umsjón beztu af gæðsku sín; føðurleg hans náð í nótt, nærði vorn og styrkti þrótt; vor hans blessuð verndan gætti, vondt svo ekkert snerta mætti.

2. Myrkrið hann að hlíf oss valdi, hvílurúm að griðastað; svefninn kom að hollu haldi, hressing þeirri búum að; með nýum degi, er nú upprann, nýa røksemd gefur hann, uppá vernd og aðstoð sína, er oss vanmáttkum gjørði sýna.

3. Endurhresstir, uppvaknaðir, offra lofgjørð viljum þjer, gæðskuríki' og góði faðir! gott fyrir allt, sem nutum vjer, þínum gæddir ástar il, eins í nótt og hingað til, óverðugir alls þó finnumst, í auðmýkt hjartans þessa minnumst.

4. Æ! hvað þess vjer erum, drottinn! að svo mikla hluti' oss ljer, og þannig náðar þinnar vottinn, þín trúfesti oss jafnan tjer? gjørvøll þessi gæðsku

hnoss, gefið hefir náð þín oss, svo heldur mættir hug vorn leiða, að hlýða þjer og elsku greiða.

5. Æ! vjer meigum ei, vor faðir! um þá skyldu neita þjer; í þínum krapti gøngum glaðir, gegn því oss að høndum ber, og þótt meigum marg-breyttum, mæta dagsins freistingum; stattu oss til hægri handar, hrøsun engin þá oss grandar.

6. Veit, að ekkert aðhyllst fáum, oss er bannað hefur þú, og ekkert fremur iðka náum, enn að hlýðnast þjer í trú, og elsku blíða' að bjóða þjer, svo blessun øðlumst sanna vjer, í þessa heims og himna vistum, herrann fyrir Jesúm kristum.

Þriðjudags-kvøld-sálmur.

Lagið: Rís upp, mín sál! og bregð nú blundi.

Í þjer vjer lifum, erum, hrærumst, algóði faðir himnum á! af þinnar gæðsku nægð vjer nærumst, niður til vor sem fljóta má. Enn þín trúfestin ól vorn hag, af náð, svo lifðum þennan dag.

2. Viljum, ó faðir! við það kannast, vormu þakklæti hjartans með, að gæðskan þín hefur enn oss annast, og yfirfljótandi gæði tjeð, samt þó misbrota sekir vjer, syndguðum, Guð! á móti þjer.

3. Velgjørða þinna þótt að njótum, og þar af sífeldt gleðjumst vjer, gleymdum tíðt þessum gæðsku hótum, frá gjafaranum bezta, þjer, samt þjer ei leiðast ljetst enn þá, líknsemi þína' í dag oss tjá.

4. Verndað frá øllum voða' oss hefur, vora gjør-

valla þørf uppfyllt, þar með upphvatning góða oss gefið, að gjøra, faðir! hvað þú villt, að lifa skyldum einum þjer, í dyggð, guðhræðslu og helgun vjer.

5. Æ drottinn! þú ef, eins og bæri, afbrot vor straffa vildir skjótt, hvílurúmið vor helsæng væri, húmið refsinga og eymda nótt; en það hughreystir oss, að er, endalaus gæðska' og náð hjá þjer.

6. Þessvegna vogum vjer að kvaka, vonandi á þitt hjálpar ráð, að með deginum enda taka, ei látir þína føður náð, frelsarans Jesú fyrir deyð, fyrirgef afbrot mørg og leið.

7. Frá þeirra straffi' og eymdum øllum, oss á komandi frelsa nótt, bregðst ei, að vorum bænar køllum, bljúgum þín miskun gegni fljótt, fyrirgefningin æ því er, algóði faðir! næg hjá þjer.

Miðvikudags-morgun-sálmur.

Lagið: Guðs son kallar: komið til mín.

1. Herra Guð! nafn þitt hábléssað, heiðrað, lofað og vegsamað, sje fyrir umsjón alla, er náð þín veitti' oss enn í nótt, endurnærði vort líf og þrótt, og ljet oss allt vel falla.

2. Mjúkust oss hlífði miskun þín, frá maklegu synda straffi' og pín, ógæfu, og voða' afvendi, veitti' hún oss hvíld og verndar ró, viðhald krøptum og heilsu bjó, sem bezt vorum høgum henti.

3. Sjerhvað sem gott og ágætt er, af þinni mildu hendi vjer, þyggjum, gjafarinn góði! fyllir vor brjóst

með fagnaðs hnoss, forsmekk unnar tíðum oss, ljenar þú lífs um slóðir.

4. Viðhøndlan øll og verkin þín, vor Guð! af klárri náð framskín, typtun og trega sendir, svo vjer því fegnari verðum þá, varma huggunar svølun fá, frá þinni hjálpar hendi.

5. Mótlæti sendir sorg og kross, svo til auðmýktar leiðir oss, og gleðinnar metum gæði, nóttin og myrkrið minnir á, hve mæta velgjørð oss kann tjá, dagur og birtan bæði.

6. Já, allt er gott sem gjørðir þú, vor Guð! það bljúgir játum nú; hjálp oss með huga slíkum, sjerhverju taka', er helzt vorn hag, hendir, byrjaðan þenna dag, að vild þinni vísdómsríku.

7. Hvert sem það verður vært og blíð, vorum ellegar høgum stríð, verkun það góða vinni, hollt og sannblessað allt það er, ef það lærum að nota vjer, eptir tilætlun þinni.

8. Geym vor og blessa' oss gáfur þín, gleðji þær oss með notum sín, samkvæmt velþókknun þinni; lífs vora' og sálar nauðþurft nú, í nafni Jesú uppfyll þú; bænheyrslu bón sú finni.

Miðvikudags - kvøld - sálmur.

Lagið: Nú hefst nóttin og hylur dag.

Eilífi Guð! þjer ekki má, umbreyting nokkur finnast hjá, en lífdagar vorir líða skjótt, líkt skugga burt og hverfa fljótt.

2. Sjerhvað í kringum oss sem er, umbreytast

jafnan sjáum vjer, en þú ert sami' um eilífð há, áratal þitt ei skerðast má.

3. Hjá þjer umbreyting engin sker, enn er miskunnin søm hjá þjer, og þín trúfestin ástar blíð, eins og hún var fyrir heimsins tíð.

4. Vegna þess lifum vjer, ó Guð! vor er dagferðin útenduð, fyrir þitt náðar fylgi traust, í friðsemd, ólukku- og slisalaust.

5. Þjer sje ódauðleg þøkkin tjáð, þá fyrir veitta miklu náð, að oss þú gafst að þekkja þig, og þín skoða verkin guðdómleg.

6. Þjer fyrst umbreyting ekki' er hjá, og eilífa gæðsku vilt oss tjá, aldrei bregðst hjálp þín elskuleg, oss, þegar setjum von á þig.

7. Dagur er liðinn, ljósið flýr, að lotum sjerhvað þannig snýr; en það vor huggan er og traust, æ sem vort gjørir lyndið hraust.

8. Drottinn! að þig vjer eigum að, í þessum valta samstað; þú ert vort ljós og hjartans hýrt, hlutskipti' um eilífð náðar dýrt.

9. Oss hefur verndað æ þín hlíf, og vort hingað til sparað líf, framhaldtu gæðsku þínum þrótt, um þessa geym oss og varðveit nótt.

10. Æ! hversu, faðir! erum vjer, óstøðugir að hlýða þjer; ómaklegum veit samt ásjá, syndugum vyrðst oss miskun tjá.

11. Fyrirgef dagsins afbrot øll, umber vor mørgu breiskleiks føll, fyrir kross-pínu frelsarans, og friðþægjandi dauða hans.

Fimtudags-morgun-sálmur

Lagið: Kom skapari heilagi andi.

Uppgøngu sólar allt í frá, og hennar niðurgøngu til, vegsemd þjer, drottinn! hefjist há, hjartans af vørmum þakkar il.

2. Til vinnu daginn valdir bezt, en værðar og hvíldar skaptir nótt, vel svo að fengi hún oss hresst, og hverrar skepnu lífgað þrótt.

3. Æ! hví nú skyldum ekki vjer, á morgni þessa nýa dags, ástar þakklæti offra þjer, umsjón fyrir vors lífsins hags.

4. Hvíldar nótt marga' og blíðan blund, blessuð náð þín oss hefur veitt, lítið þess gálaus gætti lund, galdt þakkar offur sjaldan neitt.

5. Fyrirgef, bezti faðir! oss, fráleitt athugaleysið það, fyrir þinn son, er fjekk á kross, frelsi heiminum útvegað.

6. Meðtak af þinni mildi nú, mjúkustu þakkar fórn, sem vjer, ýðrandi' af hjartans ást og trú, í nafni Jesú færum þjer.

7. Í dag og jafnan viljum vær, í verkinu þakkir sýna' af rót, framkvæmdarsamir, faðir kær! fyrir þín meðdeild náðar hót.

8. Vjer bæði orða' og verka dáð, viljum ásannast láta þrátt: að þína' ei forgefins þýðu náð, þegið høfum, nje vernd í nátt.

9. Umsá þín forsjón ástúðleg, æ vorn gjorvallan lífsins hag, æ! vjer viljum því elska þig, og veita hlýðni sjerhvern dag.

10. Styrk oss með krapti þínum þá, þennan ásetning góða' í dag, framkvæma, svo vjer frelsi ná, fyrir vorn mættum sálar hag.

11. Veit, svo lífernið vøndum, að, verða mætti til dýrðar þjer, með trúskap, árvekni' og yðni það, æ stundum kall, sem ljent oss er.

12. Guðhræðslan ávøxt gefi' oss hjá, gjørð vorrar bænar støðug sje; þakklæti heitt oss fljóti frá, og føgur lofgjørð þjer í tje.

13. Þá munum dýrðar hreppa hnoss, himnaríkis í sælli vist. Blíðasti faðir! bænheyr oss, blessaðan fyrir Jesúm Krist!

Fimtudags-kvøld-sálmur.

Lagið: Nú bið eg, Guð! þú náðir mig.

1. Guð! vjer kvøkum enn til þín, aumum syndurum miskun sýn, einum deginum erum vær, eylífðinni nú fluttir nær; oss verður hún og øllum lýð, uppskeru- og reikningsskapartíð, vor það samvizka vitna má, vjer hvernig bjuggumst undir þá.

2. Æ! tækifærið allmargt það, í dag vjer høfum forsómað, til góðs er brúkað gátum vær, en gjørðum það ei, herra kær! endurkeypt verður aldrei hjer, ónotuð tíð, sem misstum vjer; heilla stund margri, er var oss veitt, vjer án nytsemdar høfum eytt.

3. Mørg dýrmæt gæði þáð af þjer, þakkarlaust er meðtókum vjer, athugalausir um vorn hag, ónýtt høfum vjer þennan dag. Æ! vor gáleysis af-

brot þrá! allt þetta gegn oss vitna má, syndanna hversu hefur hald, hrifið oss undir þeirra vald.

4. Leiðir slíkt að því ljósan sann, hvað lítið oss ágengt verða kann, daglegri framfør dyggða ná, drottinn! og elsku þjer að tjá, með þakklæti' og hlýðni þín við boð, en þar til hefur þú veitt oss stoð, þjer að vjer greiddum skyldu skil, og skeið lífs vort blessað hingað til.

5. Æ! faðir! miskun samt oss sýn, svo ei rjettlætis hegning þín, yfir oss falli, eins og ber, enginn mannanna fyrir þjer, fullvel rjettlátur finnast kann, fullkominn þótt að sýnist hann; sýndu oss vægð og vorkun nú, vorn þekkir breiskleik sjálfur þú.

6. Minnstu grunnlausrar gæðsku þín, Guð drottinn! fyrir Jesú pín, allt vort ranglæti' og illverknað, afplána þú, og forlát það; veit oss þinn guðdóms verndar þrótt, og varatekt um þessa nótt, og øllu illu' oss frelsa frá, faðir ástkær! þig vonum á.

Føstudags-morgun-sálmur.

Lagið: Ná skal enn í Guðs trausti.

Lof skal þjer fagurt færa, fyrir vorn drottinn Jesúm Krist, fyrir hvers frelsið skæra, friður og náð oss hlotnaðist; af þinni gæðsku glaðir, og gætslu vors lífsins hágs, offrum þjer uppvaknaðir, auðmjúkri lofgjørð strax; þøkkum vjer gæðsku þinni,

þitt prísum nafnið hátt, hagkvæma fyrir hlynning, og hjástoð oss veitta' í nátt.

2. Í þínu nafni náðar, nýja morgun-stund byrjum vjer, og trausti dýrstu dáða, dagsins þjáningum mætum hjer. Í freistinga hættum heimi, høfum vjer breiskir dvøl, vort hjarta' oss táldrægt teymir, og tíðum vort eykur bøl. Yfirgef, drottinn! eigi, oss veiku børnin þín, ótti þinn hug vorn hneigi, að hverr gæti skyldu sín.

3. Gef í vanmætti vorum, verði þinn kraptur fullkominn, svo vjer ei venda þorum, af vegi dyggða nokkurt sinn. Æ! vor frelsarinn æðsti! ó! herra Jesú kær! talsmaður hjálpar hærsti! heyr hvers nú æskjum vær; bið þinn føðurinn blíða, bezt fyrir oss í dag, að veiti' hann umsjón þýða, andar og lífsins hag.

4. Æ! bið: að allar stundir, sem eigum vjer dvelja í verøld hjer, fáum burt frá oss hrundið, fýsna' og heims dæma vondum her, og hneixlunum við oss vørum, vaki' oss hjá bænin góð, fram svo víslega førum, fagurra dyggða slóð. Lát í dag verkin vinnast, vor, eins og kristnum ber, og hjørtun, faðir! finnast, fyrir rjettskikkuð þjer.

Føstudags-kvøld-sálmur.

Lagið: Sólin upprunnin er.

Drottinn! vjer þøkkum þjer, þú, Guð alvaldi! þín gæðskan ekki þver, þín miskun aldrei, endar

um ár, eilífðarinnar dýru. Hjer fyrir høfum þáð, og hreppt í dag af náð, hagsældir hýru.

2. Ríkugleg blessan bjó, oss beztu gæði, hverskyns neyð frá oss fló, og fárið bæði. Voldug þín vernd, vor Guð! frá slisum bægði, tilbiðjum auðmýkt í, augliti fyrir því, þínu' er oss þægði.

3. Þjer hjartans þýðri' af rót, þakklætið innum, øll fyrir elsku hót, er hjá þjer finnum. Í dag þú oss, umburðarlyndið blíða, veittir og vægð í náð; vegsemd þjer æ sje tjáð, lífgjafinn lýða!

4. Þetta kvøldoffur þjer, þýðasti faðir! frambjóða viljum vjer, vonum þess glaðir: að virðist enn, í náð því móttekt veita, það, drottinn! einlægt er, ófullkomnun þó ber, minnst má því neita.

5. Auðmjúkar bænir á, æ viltu heyra, kvak vort þitt merkja má, miskunar eyra, faðir ástkær! felum vjer umsjón þinni, líf, sálu' og efnin øll, í nótt, svo meinaføll, oss engin finni.

6. Handaverk hagleg þín, herra Guð! erum, frelsarans fyrir pín, friðinn uppskerum. Æ! lát oss ei, úr þinni glatast hendi; þín blessuð guðdóms gnótt, geymi' oss vel þessa nótt, og aðstoð sendi.

7. Þegar oss þannig hjer, þitt fylgi' auðsýnir, í svefni' og vøku vjer, æ verðum þínir, og hvert sem oss, ætlar fjørs langar stundir, eður skjótt aðber hel, oss verður borgið vel, umsjón þín undir.

8. Æ! veit oss, ó Jesú! í friði þínum, svefnværða njóta nú, neyð forða' og pínum. Unn þú

oss upp, aptur heilbrigðum standa, að meigum alla stund, eilífðar fram á mund, vegsemd þjer vanda.

Laugardags-morgun-sálmur.

Lagið: Einn herra eg bezt ætti.

Allt hvað andardrátt hefur, eilíft lof syngi þjer, Guð! sem að allt það gefur, gott, sem meðþurfum vjer; þøkk og prís honum hefja, hæfir þjer, sála mín! í nótt sem òss rjeð vefja, ørmum hjálpræðis sín.

2. Ó Guð! þjer leiðist eigi, øllum að veita gott, hverr dagurinn soddan segir, sama ber nóttin vott, æ! skyldum vjer þá eigi, upplypta hjarta' og raust, til þín, sem vora vegi, verndaðir endalaust.

3. Frá lífsins fyrstu stundu, fram allt á þenna dag, æ þig trúfastan fundum, føður, sem vorum hag, viðhjelt og vel að hlynnti, væri því nauðsýn á, að morguninn oss áminnti, mjúkustu þakkir tjá.

4. Vørmum af ástar anda, ættum vjer nafni þín, lofgjørð veglega' að vanda, veitt fyrir gæði sín, í nótt og næstum líka, nú liðna viku tíð, þótt synda ráðið ríka, rækt høfum fyrr og síð.

5. Vjer høfum vora skyldu, vanrækt, ó herra! þrátt, ljá oss þína liðsemd mildu, linan vorn efla mátt, að vjer endurkeypt fáum, umliðin tíma dags, og vikunnar vanrækt náum, venda til betra lags.

6. Gef að ei gleyma kunnum, gæðsku ráð prísa þitt, og þjer því heitar unnum, sem afbrot gafst

fleiri kvitt, morguninn oss áminni, morgun upprisu dags, og að nær líf vort linnir, lifnum til betra hags.

7. Veit oss, að vjer svo meigum, vel brúka þenna dag, og hvern þann sem eptir eigum, af vorum lífsins hag, eins og hann ætti vera, æfinnar takmarkið, seinasta', er sál muni bera, sætt gegnum lífsins hlið.

8. Gef þín svo boð aðgættum, Guð! meðan lifum hjer, að vjer andaðir mættum, uppvakna' í dýrð hjá þjer; veit sjerhver gløggt að gái, gjørvallri skyldu sín, svo óskelfður fundist fái, fyrir dómstóli þín.

Laugardags - kvøld - sálmur.

Lagið: Mitt hjarta hvar til hriggist þú.

Þín líknsemd, drottinn! þrot ei fann, þín þolinmæði' ei bregðast kann, gæðskan þín grunnlaus er, í dag það reyndum enn þá vjer, og viku þá sem burt nú fer.

2. Oss hefur bæði' og allt vort þú, enn dásamlega blessað nú, oss brestur ekki neitt, á það góða' er gátum neytt, og gæðskan þín hafði loforð um veitt.

3. Heiðrist nafn þinnar hátignar, heilagi Guð! til eilífðar, þín miskun eilíf er, náðar frest enn fengum vjer, faðir! eina viku hjá þjer.

4. Á henni ljet þín ástin trú, ótal velgjørðir fljóta nú, til vor í vøku' og blund, beztu gafst

oss bjørg í mund, og blessun hverja dægranna stund,

5. Hlífð og varðveitslu hlutum vjer, heilbrigði' og auðna veitt oss er, fyrirgafst fjöl - æfð brot, margföld gaf oss gæða not, gæðskan þín, sem aldrei fær þrot.

6. Til egin farsældar eblingar, uppørfun gefin tíðt oss var, hag sálar hyrða bezt, guðhræðslunnar gæta mest, geyma dyggð og afleggja brest.

7. Æ! hvað þó, drottinn! erum vjer, og athafnir þær sem fremjum hjer, þess verðt, að þannig breytt, við oss fjekkst og líf vort leiðt, líknarfyllsta hjálpræðið veitt.

8. Hefur ofan á þetta þú, þá í vor hjørtu gefið trú, að meigum vona vær, framvegis að, faðir kær! fulltingi þitt æ verði' oss nær.

9. Ó! hversu veik þó er vor dyggð, og umbót á kløkkum stofni byggð? elskan vor ískøld þrátt! vort þakklæti víst er smátt, vor hvikul hlýðni á allan hátt.

10. Guðrækniu ávøxt lítin ljer, æ! løg þín margopt brutum vjer, ó Guð! á alla grein; náð þín við oss haldist hrein, svo hreppum ekki glötunar mein.

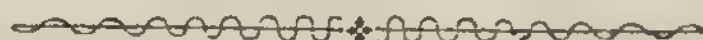
11. Mildasti faðir miskunar! misgjørðir vorar þráfaldar, fyrirgef nú af náð; vikunnar afbrot verði' afmáð, væg oss og sýndu líknar dáð.

12 Sakir grunnlausrar gæðsku þín, Guð! oss

brotlegum miskun sýn, vorri bæn veit ásjá; minnstu heit þín ástar á, í Jesú nafni líkn oss tjá.

13. Í nafni hans með hugrótt geð, hvíldar til leggjum oss á beð, tvíllaust því trúum vjer, í nótt, ef dauðans blund að ber, borgið sálunni fyrir hann er.

14. Fyrir hans dauða' og frelsis mund, fær dauði vor í værðar blund, blessaðan snúist brátt; eymda frí á allan hátt, eilífri sæld þá føgnum vjer dátt.

Tveir versa flokkar,

ortir af

sjera **Sigfúsa** prófasti **Jónssyni** á Høfða.

Fyrri flokkurinn.

Viku-vers kvøld og morgna,

øll með laginu: Hjartað, þankar, hugur, sinni.

---

1. morgunvers.

Sól rjettlætis! himin hjarta, hátt upp ljóma vermandi, Jesú! lífsins ljósið bjarta, lífga andann kveinandi; dagur þessi dýrkist þjer, dagur þessi blessist mjer, hrind burt, sál mín! holdsins blundum, halt sabbat í Jesú undum.

1. kvøldvers.

Sunnudagsins ljós er liðið, lýs þú, herra Jesú! mjer, á ljóss eylífa' og lífsins miðið, í ljósinu

svo gangi' eg hjer, leið þú mig um ljóssins veg, svo ljós í drottni verði eg, og skríðast ljóssins skrúða mætti, þá skriðljós æfi brúka hætti.

2. morgunvers.

Í þínu, Jesú! náðar nafni, nú byrja eg mánudag, sálar ferju stýr þú stafni, og starfi mínu øllu' í hag, hvað eg tala, hugsa, vinn, hjálpi þar til andinn þinn, að það sálu ekki meiði, en til lífsins veginn greiði.

2. kvøldvers.

Í Jesú nafni helgu hátta, hvørmum læsi þar upp á, linni holdsins leið barátta, lýsi andinn sigri þá; í faðmi Jesú hvílist hann, hressing fái ytri mann, hæða føðurs høndin dilli, hvorutveggja nauð-þurft fylli.

3. morgunvers.

Þriðjudagsins morgun mundin, mig til hvetur, Jesú minn! skjólvæng þinn að skríða undir, skil eg mjer þar frístaðinn, veit að þar eg verki það, sem vilja þínum hnegist að, Guðs útvaldra gott athæfi, gef eg stundi alla æfi.

3. kvøldvers.

Þríeinn Guð! í þessu húmi, þriðjudagsins tak við mjer, hjá mjer vak í hvílurúmi, svo hræði engir óvinir, mitt hægindi sje hjartað þitt, þjer halla, Jesú! og við mitt, hvíld í brjósti hafðu mínu, svo hvílist eg í skjóli þínu.

4. morgunvers.

Morgunroði miðrar viku, í mindugum krapti

Jesú blóðs, synda af mjer svipti bliku, seðji' af gnægð Guðs náðar sjóðs, mið-persónan, minn Jesú! mjer að øllu stjórna þú, svo undir fánu þinni þreyi, og þíns fulltingis njóta megi.

4. kvøldvers.

Til sængur með mjer, Guð minn! gakktu, og geymdu mig í húminu, heilagra mjer hlotnast láttu, hlutskipti í ljósinu, miðrar viku aptni á, og alla tíma vert mjer hjá, hønd þín, Jesú! hvílu tjaldi, helgir englar vørðinn haldi.

5. morgunvers.

Fljúg, mín sála! upp sem ørninn, í míns Jesú hugleiðing, hann í nótt því var þín vørnin, vakti yfir allt um kring; stríð nú í hans styrkleika, styð þig við hans sannleika, fimm sár Jesú festu' í minni, á fimtudag í iðju þinni.

5. kvøldvers.

Guð! í skauti geym mig þínu, gef indælan værðar blund, eg þjer hjarta offra mínu, innsigla það þinni mund, með dreyra Jesú drag burt synd, dýrri prýð mig þinni mynd, fagur sje þinn fugl sofandi, fylgisamur þjón vakandi.

6. morgunvers.

Fagna, sál mín! føstudegi, friðþæging þíns Jesú minnst, hann fyrir þig sjer hlífði eigi, í hjarta þínu geym það innst, vak þú, bið þú, væt þú brár, virðstu að leggja sár við sár, hans við pín' svo líkn þjer ljáist, líkaminn um stund þó þjáist.

6. kvøldvers.

Jeg er skriðinn að Jesú fótum, Jesú! leyf mjer kúra hjer, úr flíkum synda fær mig ljótum, faðma mig svo upp að þjer, mitt kvøld-offur meðtak þú, marið hjarta' og veika trú, ástríkt þitt mjer aptur gefðu, alla nótt svo hjá mjer tefðu.

7. morgunvers.

Lauga mig á laugardegi, í laug þíns hjarta, Jesú minn! við laugina gef lifi' og deyi, og laugaður fari' í himininn; í víngarð' þínum veit eg trúr, veri', en berin færi' ei súr, haf mig undir hendi þinni, hún svo stýri vinnu minni.

7. kvøldvers.

Í Jesú nafni jeg svo hætti, Jesúm prísi lífið mitt, Jesús að mjer jafnan gætti, Jesús! miklist nafnið þitt, forlát, Jesú! viku verk, vernd mín, Jesú! sjertu sterk, burt þó, Jesú! vikan vendi, vef mig, Jesú! þinni hendi.

Síðari flokkurinn.

viku-kvøldvers,

með laginu: Ó drottinn allsvaldandi.

1. vers.

Húmar nú helgum degi, heimsins allra fegursta ljós, þjer, drottinn! því eg segi, þakkir heiður, lofgjørð og hrós, lífsins braut, ljezt mjer sýna, linast blaut, sálar pína, eg fræðingar naut, fyrir kenning þína.

2. vers.

Húmar og hallar degi, himins og dýrðar ljóminn klár! mín knje eg bljúgur beygi, biðjandi þig og felli tár; fyrirgef, faðir tryggða! það framið hef, þjer til styggða, þá eg sef, í þínu skauti' án hryggða.

3. vers.

Húmar og hallar degi, í hafið niður sólin gár, Guð dróttinn! gleym oss eigi, græðarans Jesú blóðug sár, synda gjøld, mín afmái, meinin køld, engin þjái, engla fjøld, um oss hringinn slái.

4 vers.

Húmar og hallar degi, hver maður ljettir erfiði, sá sem að sefur eigi, sjálfur Ísraels huggari, haldi vørð, og hafi' á gætur, hvíld sje kjørð, og blundur sætur, sinni hjørð, hann sendi góðar nætur.

5. vers.

Húmar og hallar degi, himininn byrgir myrkrið svart, á vorum æfi vegi, enn høfum fetað nokkurn part, í sælustað, drjúgum dregur, dauðinn að, gár ótregur, Guð veiti það, hann verði gleðilegur.

6. vers.

Húmar og hallar degi, heimsins allra skærasta sól! ó Jesú elskulegi! um ljóma þú vort sængur ból, svo myrkra her, hjeðan víki, heiptar þver, elds í dýki, geym oss hjer, Guð í himnaríki!

7. vers.

Lokið er laugardegi, lokið vikunni enn á ný, svo linna tár og tregi, sem tímar þessari verøld í,

lífsins skeið, lýkst um síðir, lífsins neyð, sviptast lýðir, líf í deyð, ljena' oss, Jesú blíði!

Ein viku - kvøldvers,

kveðin af

sjera **Magnúsi** sál. **Einarssyni,**

fyrrum presti að Tjørn í Svarfaðardal.

1. vers.

Lagið: Faðir vor, sem á himnum ert.

Í þínu nafni, ó Jesú! allir til svefns vjer gøngum nú, yfir oss breið þinn ástar væng, ó Jesú! gæt að vorri sæng, ef láta skulum líf og ønd, lendi vor sál í þinni hønd!

2. vers.

Lagið: Ó drottinn allsvaldandi!

Þrýtur dagsljósið þetta, því til hvílu gøngum vær, eylífs friðar uppspretta, endurlausnarinn Jesú kær! varna móð, vjer því køllum, værð sje góð, unn oss øllum, fyrir, þitt blóð, að fagna' í himna høllum.

3. vers.

Lagið: Á einn Guð eg vil trúa.

Sólar burt ljósið líður, leiðist því yfir nóttin myrk, Jesú, frelsarinn fríður! frið gefðu, yndi, værð og styrk, angri og ýfing nauða, øllu í burtu hrynd, falli á dúrinn dauða, drjúpandi náðar lind, endurnær øndu hrellda, andláts í síðstu neyð, bænheyr oss, sorgum selda, sáran fyrir þinn deyð.

4. vers.

Lagið: Vakna, mín sál! og virð fyrir þjer.

Ó Guð! í himna hæðinni, hjálparinn allra manna, nú líður enn að nóttinni, náð, værð og ró gef sanna, dregur svo myrkrum dauðans að, drottinn! veit mjer að hugsa' um það, og yðrast illgjørðanna.

5. vers.

Lagið: Upp, upp, mín sál! er þjer nú mál.

Ein leiðist nótt, yfir oss fljótt, af því dagurinn dvínar, frelsarinn kær! oss felum vær, fúsir í hendur þínar, mein hepti' og grønd, mild Jesú hønd, svo mættum upp aptur rísa, heilbrigði með, þitt hjálpræðið, heiðra, vegsama' og prísa.

6. vers.

Lagið: Jesús kristur að Jórdan kom.

Líkama, heilsu, líf og ønd, líka vit, heyrn og minni, ástkæri Jesú! hjálparhønd, af hjarta fel eg þinni, unn oss sofa með fró og frið, fyrrta hørmung og pínum, dýrkeypta sál, þess blíðt eg bið, blóðfaðmi innlæs þínum, ans veit andvørpum mínum!

7. vers.

Lagið: Heiðrum vjer Guð af hug og sál.

Jesús mjer vaki jafnan hjá, Jesús, sem allir treystum á, Jesús sje hjálp, Jesús sje vørn, Jesús varðveiti øll sín børn, Jesús sje skjól, Jesús sje ljós, Jesúm til verndar, sál mín! kjós, ó Jesú! vert mín yndis rós!

Ønnur viku - kvøldvers,

eptir ýmsa høfunda.

1. vers.

Lagið: Eins og sitt barn, faðir ástargjarn.

Fólk mitt og hús, fel eg, Jesús! forsjón og verndan þinni, høndin þín trú, herra Jesú! hún geymi nú, hvert eitt Guðs barn hjer inni.

2. vers.

Lagið: Tunga mín af hjarta hljóði.

Dvínar ljósið dagsins tíða, dregur nætur myrkrum að, Guðs míns hjálpar - høndin fríða, hún vorn geymi sængur stað, svo vjer meigum sofa' án kvíða, sjálfur Jesús heyri það!

3. vers.

Lagið: Hjartað, þankar, hugur, sinni.

Morgunstjarnan geisla glaða, Guðs og dýrðar ljóminn skær, himins ljósið háblessaða, hýr rjettlætis sól frábær, heitir Jesús, hann nú sje, af hjarta eg þess biðjandi, ljós hjá mínu legurúmi, ljómi' og sól í næturhúmi.

4. vers.

Lagið: Faðir vor, sem á himnum ert.

þessi dagur nú þrotinn er, þú, góði Jesú! vert hjá mjer, dagsins illgjørðir drýgðar nú, drottinn, mjer ei tilreikna þú! dagur lífsins þá dvínar minn, í dýrð himnaríkis leið mig inn.

5. vers.

Lagið: Hjartað, þankar, hugur, sinni.

Gæðskuríki Guð eilífi! gætslu þinnar undir væng, oss eg fel með ønd og lífi, út af mig svo legg í sæng; augað syfjar aldrei þitt, innsiglaðu rúmið mitt, helgra engla hlífðar skyldi, hjartans ástin, Jesú mildi!

6. vers.

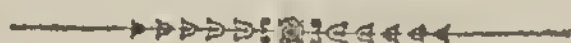
með sama lag.

Kvølda tekur, kom hjálpandi, kæri Jesú! fyrir þitt blóð, þinn er lýður liðs þurfandi, lækning verði' oss sár þín góð; á þinn allir flýum fund, faðir! um þessa næturstund, lát oss fyrrta fári' og pínu, felast undir skjóli þínu.

7. vers.

með sama lag.

Útbreiðt náðar fangið fríða, frelsarans um þessa nótt, um mig vefjist án alls kvíða, að mjer verði vært og rótt, í blóð-undum blíðum þín, bið eg hvílist sálin mín, og þó dauðinn að mjer víki, innleið mig í himnaríki!

S j ø

Kvøld - sálmar,

ortir af

Grími Laxdal.

---

1. Kvøld-sálmur.

Lagið: Gleð þig Guðs sonar brúð.

Ljóminn dags liðinn er, lof syngjum allir vjer, Guði, sem vernd oss veitti, við oss sem mildur breytti, faðir, við barn sitt blíða, burt vendti øllum kvíða.

2. Gaf oss líf, heilsu hjer, og hvað sem þurftum vjer, ánægju, føt og fæði, frið, hlíf og allskyns gæði, á ønd og líkama alla, oss ljet blessun tilfalla.

3. Enginn upptalið fær, ótal velgjørðir þær, er Guð á allar lundir, oss veitir lífs um stundir; þó er sú mildin mesta, miskun og hjálpin bezta,

4. Að son þinn sendir oss, sinn fyrir unda foss, kenningu, kvalir nauða, og krossins bitran dauða, veitti oss vingan sanna, við drottinn himna ranna.

5. Athuga eigum það: allir í kvalastað, áttum

um eylífð líða, eymd og hrellingu stríða, hefði ei herrann góði, hjálpað úr kvala flóði.

6. Enn hverju eigum vjer, ó Jesú mildi! þjer, aumir aptur að gjalda, elsku, hlíf, náð margfalda, er þú á alla vega, enn veitir oss daglega.

7. Þakklæti það sem vjer, (þráfaldlega svo sker), eigum þjer aptur bjóða, ó Jesú! mildin góða, skjaldan vjer skeitum vanda, skýrum af hug og anda.

8. Breiskleik og brotin mín, blessaða mildi þín, eg bið nú, Guð! án efa, øll mjer að fyrirgefa, og leiða lífs á vegi, løstum svo frá eg deyi.

9. Í nótt og æfi tíð, alla, Guðs forsjón blíð, yfir oss ætíð vaki, engin svo neyð oss saki, veit þú oss vært að sofa, vøknuðum þig að lofa.

10. Háleitust heiðrun, dýrð, herra Guð! sje þjer skýrð, samt þínum syni' ástkæra, sungin lof, þøkk og æra, heiløgum allt eins anda, æðsta prís skulum vanda. Amen.

2. Kvøld-sálmur.

Lagið: Allt eins og blómstrið eina.

Lof sje þjer, ljúfi faðir! liðna dags fyrir tíð, ótal vjer gæði glaðir, er gaf oss náð þín blíð, á henni náðum njóta; nú biðjum, drottinn! hjer: lát þína líkn ei þrjóta; leif þú í nótt að vjer,

2. Sofum með fró og friði, fríir við allskyns pín, umgyrtir engla liði, unz að dags ljósið skín, vøknuðum veit oss gjalda, vegsemd og heiður þjer, ást fyrir ótalfalda, og elsku sem veittir mjer.

3. Hjer fyrst í heim þá fæddumst, herra! af miskun þín, ótalslags gæðum gæddumst, gafst oss mál, heyrn og sýn, svo hefur føðurs fríða, forsorgað náðin mig, og ljent mjer umsjón blíða, allt hingað lífs um stig.

4. Veit oss að vaka' og biðja, vertu oss, drottinn! nær, virðst oss í stríði stiðja, støðugir svo að vær, þínum í krapti þreyjum, þraut ef að høndum ber; sælum með sigri deyjum, svo erfum dýrð hjá þjer. Amen.

3. Kvøld-sálmur.

Lagið: Landsdómarinn þá leiddi.

Jesús, lausnarinn lýða, lof og heiður sje þjer! að heiløg hønd þín blíða, hverskyns sem blessun ljer, oss í dag hefur hjer, lífsins á stigum leidda, lífs nauðsýn vel tilreidda, þú ljezt, er þurfum vjer.

2. Blessi oss nætur blundinn, blessuð, Guð! náðin þín, eins sjerhver æfistundin, og athøfn blessist mín, líkams hjer líf unz dvín, blessa' oss í deyð og dómi, dýrðar með helgu blómi, sálirnar síðan krýn.

3. Allt hvað lífs anda hrærir, og heiti nokkurt ber, og heiløg hønd þín nærir, um heiminn hvar sem er, líka um lopt hvað fer, sjerhvað með sínum hljómi, sæmd, æru, lofgjørð rómi, og dýrð, minn drottinn! þjer.

4. Vald, heiður, vegsemd, æra, veitt sje, Guð faðir! þjer, samt þínum syni' ástkæra, sem að oss frelsi ljer, æðst lof sem aldrei þver, heiløgum allt

eins anda, æðsta prís skulum vanda, allir af alhug vjer. Amen.

4. Kvøld-sálmur.

Lagið: Sá frjáls við løgmál fæddur er.

Hjartans með raust eg hrópa' á þig, herrann minn Jesús blíður! yfirgefðu nú ekki mig, enda því dags að líður.

2. Vertu því, Jesús minn! hjá mjer, miskun og náð með þinni, einsaman lát mig aldrei hjer, umvef mig blessuninni.

3. Umliðinn dag og æfi tíð, alla í verøldinni, herra! mig leiðt þín høndin blíð, hefur með nákvæmd sinni.

4. Skylda mín því nú aptur er, ó Jesús! þjer að gjalda, allt fyrir gott sem unntir mjer, elsku og þøkk margfalda.

5. Enn þó eg gjøri ofmjøg hjer, opt þig til styggðar reita, lætur þú ekki leiðast þjer, líkn og náð mjer að veita.

6. Fyrirgef brot og bresti mín, blessaði Jesús góði! sje mjer þinn dauði, sár og pín, sálar-heill, líf og góði.

7. Svo að eg megi sofa rótt, sviptur af øllum kvíða, yfir mjer vaki enn í nótt, englanna fylking blíða.

8. Og ef þú lætur yfir mjer, aptur dagsljósið skína, lát mig þá gjalda lofgjørð þjer, líkn og náð fyrir þína.

9. Enn ef í nótt þú ætlar mjer, auman við heiminn skilja, fel eg sál mína' í faðm á þjer, fús þínum dey að vilja.

10. Lát oss svo dag hvern lifa hjer, lífs meðan tíð af þreyjum, að sje oss, ó Jesús sæll! hjá þjer, sælan vís, burt þá deyjum.

11. Veit þú oss svo um eilíf ár, engla með helgum skara, þig prísa guðdóms þrenning klár; það fyrir vorn lausnara,

12. Bænheyri, Guð! þín blessuð náð, bænarraust gegndu minni, sje þjer um eylífð sungið, tjáð, sætt lof af kristni þinni. Amen.

5. Kvøld-sálmur.

Lagið: Faðir vor, sem á himnum ert.

Enn er dags tíðin útenduð, elskuríkasti herra Guð! alskygna fyrir auga þitt, auðmjúkt framkrýpur hjartað mitt, bjóðandi þakkir blíðar þjer, bezt sem gættir í dag að mjer.

2. Frá minnar barndóms fyrstu stund, forsorgað mig á alla lund, Guðs hefur náð og gæðskan fín, sem gjørvøllum hans á verkum skín, allrar veraldar vítt um hring, valla hún hefur umbreiting.

3. Æ! hvað kaldsinna erum vjer, að þvílík náð og mildi hjer, óverðugum á alla lund, er oss veitist á hverri stund, ei skuli verka oss það hjá, að vjer syndunum víkjum frá.

4. Ótal bendingar lífs um leið, ljenar Guð oss með sæld og neyð, svo vjer heiminum hverfum frá,

en hans að vilja stundum á, dyggð og mannkosta sannan sið, sælau að eignumst himna frið.

5. Það er grátlegt að þankalaust, þessa forøktum náðar raust, og sjaldan í huga høfum það, hjer þegar dauðinn kemur að, umvendunar er óviss tíð, áður forhertum glæpa - lýð.

6. Ó Guð! vor hjørtu uppvek nú, að vjer með sannri hlýðni, og trú, yðrun gjørum og yfirbót, allskyns hatandi verkin ljót, lastvarir svo að lifa hjer, lát oss, hvað sem að høndum ber.

7. Øruggur þeirri eg í trú, ánægður geng til hvílu nú, að mig þín geymi blessan blíð, bæði í nótt og alla tíð, og svo loksins þá æfin þver, innleiðir mig í dýrð hjá þjer. Amen.

6. Sálmur.

Lagið: Herra Guð í himnaríki.

Liðinn er dagur, ljósið dvín, líknsami herra góði! angráður kem eg enn til þín, ataður syndaflóði.

2. Óverðugur þó eg sje mest, elsku og náðar þinnar, samt þig af hjarta bið eg bezt, brunnur miskunarinnar!

3. Allar syndir um æfi mín, er þjer mót framið hefi, Guð af mikilli miskun sín, mjer bið eg fyrirgefi.

4. Gef svo á meðan hjari' eg hjer, hvern dag í veroldinni, øllu af hjarta þjóni þjer, þín hafi boð í minni.

5. Hvar sem eg dvel í hverjum stað, hjá mjer

sá þankinn vaki, stundin hver ber mig óðum að, andar síðasta taki.

6. Glæpa-verk svo ei ginnist á, gef mjer þá hugsun fasta: augnablik þetta máske má, míns verða lífs síðasta.

7. Hjá mjer líka sú hljómi raust, heims þegar tímar linna: allir strax hreppa endalaust, endurgjald verka sinna.

8. Velgengnis þegar veitt er tíð, varlega gef oss breyta, þakklæti eins með þiggjum, blíð, þín hønd hvað náir veita.

9. Þungbær ef høndum þraut aðber, þolinmóðt gef með sinni, bænrækinn að eg bíði hjer, blíðri hjálp eptir þinni.

10 Hjartans faðir og herra klár, higg að grátbeiðni minni, amen, amen um eilíf ár, aldrei þinn heiður linni! Amen.

7. Sálmur.

Lagið: Væntu æ dauðans, vinur kær!

Dagur og vikan enn nú er, aðstoð drottins og náð fyrir, að liktum komin, lífs svo tíð, líður óðfluga burt um síð.

2. Dags og vikunnar vernd fyrir, viðhaldið lífs og heilsu kjør, dýrð sje þjer eilíf, drottinn minn! dag hvern margfaldist heiður þinn.

3. Herra Guð! fast það hjartalag, hjá mjer innrættu hvern svo dag, heims meðan varir hjervistin, hugsi' eg sífelt á dauða minn.

4. Tvíllaust það allir vitum vjer, vís að oss dauðastundin er, enn nær heldst að hún koma kann, kann þó enginn að vita mann.

5. Útstaðið dauðans eptir stríð, efalaust dómsins kemur tíð, sem að laun geldar sjerhverjum, sínum hjer eptir athøfnum.

6. Eilífan dýrðar alføgnuð, útvøldum með sem lofar Guð, hljóta þeir þá sem heims í vist, hreinni lifðu með trú á krist.

7. Ógnarleg drottins reiði - raust, ranglátum mun þá vægðarlaust, úrskurða kvala eilíft bøl, óendanleg sú verður kvøl.

8. Í Guðs nafni því oss gætum að, Guðs biðjum náð að veita það, yðrun fyrir vor afbrot ljót, að vjer af hjartans gjørum rót.

9. Leitum því ætíð lausnarans, lifandi í trú á pínu hans, engan því burtu hrekur hann, hans sem á náðir flýa vann.

10. Aldrei Guð vantar vilja' og ráð, vjer ef að hans um biðjum náð, allra meinsemdir ætíð sjer, øllum að hjálpa fús hann er.

11. Þess eg af hjarta blíðast bið, blessað Guðs sonar fulltingið, daprastan fyrir dauða sinn, dauða míns sefi harmkvælin.

12. Øll þegar mannleg aðstoð þver, æðst þín hugsvali náðin mjer, sál mína frýa' af synd og neyð, síðan í ríki þitt innleið.

14. Gef mjer þar lifa, og lofa þig, ljúfi Jesú! sem fyrir mig, siguriun unnið hefur hjer, heiðrun eilífa gjalda þjer.

14. Guði føður og syni sje, sungið heiður og þakklæti, øllum af tungum eins með dáð, anda heiløgum lof sje tjáð! Amen.

Sálmur

útaf fjórtándu hugvekju Sveinbjarnar Hallgrímssonar, um syndajátning, andvørpun og bæn.

Lagið: Sá frjáls við løgmál fæddur er.

Maður svo góður enginn er, orðstýrs þó bezta njóti, að ekki hann með sjálfum sjer, segja með Páli hljóti:

2. Eg er að sønnu ekki mjer, ills nokkurs meðvitandi, síknan mig ei þó segja ber, mig sjer bezt Guð allt vitandi.

3. Hann leiðir það hulda ljósið í, og leynda þanka manna, verkauna hverjum veita því, víst mun hann umbun sanna.

4. Ó maður kristinn! eflaust þjer — að því vel skyldir gæta — fyrir dómstóli drottins ber, á degi síðsta mæta.

5. Ráðsmennsku þinnar reikning þá, rjettvís dómarinn krefur, og lætur þig allar syndir sjá, sem drýgt í leyndum hefur.

6. Fremst munt þá hljóta' að finna þar, að fyr-

ir samvitsku þinnar, dómi, þjer fyrri blygðast bar, með beiskju skelfingarinnar.

7. Reikning ef við oss ríkan þá, rjettlátur drottinn ætti, hverr einn, og jafnvel sjálfur sá, sannkristni játa mætti:

8. Ef að þú, drottinn allsherjar! oss vilt tilreikna' og meta, misgjørðir vorar margfaldar, hver mun þá staðizt geta?

9. Mæli því sjerhver auðmýkt í, orð þau af trega sprottin: eg get ei borið þetta, því, þú ert mjer reiður, drottinn!

10. Refsaðu mjer þá, drottinn dýr! en døprum vægja beiði, eg svo tortýnist orku rír, ei fyrir þinni reiði. (Jerem. 10, 24).

11. Bjargaðu sálu mæddri mín, mildi Guð náðarinnar! send þú mjer líknar svølun þín, sakir miskunar þinnar.

12. Kinnroða' og blygðun bera eg má, brot fyrir synda minna, virðstu mjer, faðir! vægð að tjá, vegna miskunar þinnar.

13. Illgjørðir drýgðar sýna sig, sjónum hugarins mínum, í himininn kalla' og klaga mig, klárt fyrir dómi þínum.

14. Orsøk því fulla finn eg bert, fyrst eg ei synd afneita, að þreyttur, Guð minn! orðinu sjert, mjer illum líknsemd veita.

15. Óttast eg mætti' að munir þú, með sverði hegninganna, í rjettlátu þinni reiði nú, refsing mig láta kanna.

16. Sáttmála hefna þannig þíns, þrá-brotins eflaust bæri; þrjózku' og dramblætis mikla míns makleg það beyging væri.

17. Drottinn! misþókknun þína síst, þola má neinn að kanna, þín ef að reiði þung útbrýtst, þá stendst ei nokkur manna.

18. Æ! drottinn! jeg það játa greitt, jeg hefi frá þjer vikið; eg hef syndgað og illa breytt, eg hef þig tíðum svikið.

19. Mjer þegar vaknar magnleg hjá, minningin glæpa stríða, hjartað mitt fyllist hræðsla þá, hörmung, skelfing og kvíða.

20. Hlýt eg því kveina' í harðri neyð, hrygg er mín sál til dauða, algóði faðir! æ mig leið, frá angist slíkra nauða.

21. Djúpustu sálar auðmýkt í, eg nú mjer varpa niður, fyrir augliti þínu', og því, þrungið mitt hjarta biður.

22. Líkna mjer, Guð! og lít til mín, ljettu þyngð sálar nauða, frelsarans Jesú fyrir pín, og friðþægjandi dauða.

23. Líknsami faðir! æ þú ert, í þinni stjórnun vægur, almættið þitt fær allt það gert, sem er þinn vilji þægur.

24. Þessvegna' af hjarta bljúgu' eg bið, þig blíðust hjálpin manna! sýndu mjer aumum líknar lið, láttu þinn andann sanna,

25. Vekja mjer iðrun hreina hjá, til hjálpar

sálu minni; afbrotin stór og einnig smá, uppgef af miskun þinni.

26. Faðir líknsami! eg framkem með, fyrir þitt auglit blíða, yðrandi hjarta' og angrað geð, ásjá mjer veittu þýða.

27. Gakk ekki' í dóm við þjóninn þinn, þirmdu mjer synda gjørnum, eins og þá faðir ættrækinn, aumstøddum líknar børnum.

28. Æ! væg mjer, faðir! fyrir minn, frelsarann Jesúm kæra, sannheilagasta soninn þinn, er syndugum líkn rjeð færa.

29. Hugar fásinnu' og hjarta míns, harðúð, virðst frá mjer leiða; veit mjer að boðum vilja þíns, verknað til dyggða greiða.

30. Guðdómsins andinn góði þinn, gæðskunnar faðir! leiði, um feril dyggðanna fótstig minn, fjølbreyttu' á lífsins skeiði.

31. Að óttast, heiðra' og elska þig, umfram sjerhvað í heimi, stoð hans lífkrøptug styrki mig, og støðugt í trúnni geymi.

32. Eg þá af hjarta bezt sem ber, bljúgur á allar lundir, færa vil, drottinn! þakkir þjer, og þjóna lífs um stundir.

33. Bænheyr mig, faðir bezti! í náð, bænheyrslu sálin vonar, lausnargjalds fyrir dýra dáð, drottins Jesú þíns sonar.

Báðir partarnir seljast óinnbundnir á 60 skildinga.

